

Fokozzuk tovább a verseny lendületét!

Alig néhány órája, hogy befejező-dött munkásosztályunk nagyszerű hazafias mozgalma, a kongresszus tiszteletére indított munkaverseny. A kongresszusi hét napjai komoly fel lendülést hoztak szocialista munka-versenyünkbe. Sok üzemünkre szinte rá sem lehet ismerni.

A számvári bányauzemben például néhány héttel ezelőtt borúlatoan vélekedtek a tervteljesítésről: a bányászok nem kaptak elegendő üres csillét. Sokan ószintén megmondták, nem bíznak a sikerben: „Hiába igyekezünk, a százzázalékos tervem tudjuk elérni...” „És ma? Az üzem bányászai vidámak. A párt iránti szeretetét és lelkesedését győzelmet hozott. S így volt ez a Komló Szénbányászati Tröszt majdnem minden üzemében. A lelkesedést nemcsak szavak, de a tettek is híven tükrözik: a Szénbányászati Tröszt üzemel, iparunk fontos gócpontjai, amelyek hosszú heteken keresztül nem teljesítették tervüket — sőt az adósság 2846,8 tonna szén volt —, ma már összesítve 100,8 százalékra teljesítették tervüket. Ezt az eredményt olyan munkások is segítették elérni, akik eddig nem valami lázasan igyekeztek kihasználni a munkaidő minden percét. Most már úgy, mint ahogy a kongresszusi hét ideje alatt is — keményen harcolnak azért, hogy legalább 10—20 százalékkal emelhesék teljesítményüket.

Az elmúlt hetek bizonyították, milyen veszedelmes visszahúzó erő a közömbösség és a hibákba való beletrődés. A kongresszusi hét napjai viszont azt bizonyították, hogy milyen hatalmas előrelendítő erő a harcos-ság, a derültség és a terv realizálásá-ba vetett bizalom. Aki fásultan, kedvtelentül dolgozik, az könnyebben követ el hibákat. Az egyik hiba aztán szüli a másikat, s a balsikerek tovább rontják a hangulatot. Aki viszont vidáman, bizakodva dolgozik, annak szárnyat ad a siker. Ha jobban megy a munka, ha látjuk az eredményeket, megerősödik a sikerek legfontosabb tényezője: az önbizalom.

Ezt bizonyítja a kongresszusi hét, amelyen nemcsak megnőtt, hanem megsokszorozódott dolgozóink aktivitása, akik eddig legyűrhetetlennek vélt akadályokat legyűztek le és elérhetetlennek vélt 100 százalékokat hagytak messze maguk mögött. S mindez a lelkesedésből és akaratból fakadt.

Fiataljaink megállták helyüket

1954 január 29-én — mint már számtalan más alkalommal — a párt kérésére harcba lendültek városunk fiataljai. Bár fejlődő városunk ipara nem azonos egymással, a DISZ-esek akarata közös ügyért indított mozgalmat. Bányászok a még több szénért, építők a még több lakásért. Az idősebbektől támogatva kar-karba öltve indultak harcba az elindított mozgalom győzelméért. „Dicsőséget szerzünk az ifjúság városának, Komlónak” szállt a felhívás, szájról-szájra.

A lelkesítő felhívásnak meg lett az eredménye: 2703 fiatal csatlakozott a mozgalomhoz. Bányászok, építők és egyéb fiatalok mutatták meg, hogy pártunk számíthat rájuk. A mozgalomban folyó harc, jó eredményeket hozott. Olyan fiatalok kerültek a dicsőségtáblákra, akik eddig nem sokat törődtek a munkával a terv mindennapos teljesítésével. Kezdeményezésekkel, javaslattal és tettekkel segítették a kongresszus tiszteletére indított harcot győzelemre vinni.

Polecsányi József csapatcsillás neve is ott ragyogott az élenjáró fiatalok nevei mellett. A mozgalom elindításakor vállalta, hogy 81 százalékos tervteljesítést felel meg 110 százalékra. Azóta négy hónap telt el s teljesítménye a vállalást messze túl-

Most az a feladatuk a párt és szak szervezeti, valamint műszaki vezetőinknek, hogy állandósítsák és továbbfejlesszék ezeket az eredményeket. Ennek érdekében a legfontosabb teendő: a politikai tömegmunka erősítése. Népmvelőinknek keresztül kell napról-napra tudatosítani, hogy függ össze egyes dolgozó munkája saját jólétével, az akadályok leküzdésével, a haza erősítésével. Népmvelőinknek ezekben a napokban minden egyes dolgozóval beszélgetniük kell arról, mit jelent személy szerint a párt III. kongresszusa további fejlődésünkben.

A második legfontosabb feladat: a vetélkedés szellemének további erősítése, a verseny eredményeinek gyors értékelése és nyilvánossághozvontala.

Bányászaink, építőmunkásaink szeretik összemérni tudásukat, ügyességüket és szorgalmukat, szeretik megmutatni ki a külön munkában. A kongresszusi hét napjaiban újult erővel lobbant fel a párosverseny, a nem szocialista vetélkedés tüze, amihez komolyan hozzájárult a verseny-eredmények nyilvánossághozvontala. A versenyben kitűnt legjobbak fényképei ott büszkélkedtek a dicsőség-táblán, ami jó érzéssel — a megbecsültség tudatával — tölti be a dolgozókat. Százféle módon lehet és kell éreztetni, hogy nálunk a munka a becsület és dicsőség dolga. A nyilvános dicséret, a munka hőseinek ünneplése hatalmas serkentő; nemcsak azt serkenti, akit dicsérnek, hanem a legjobbak követésére ösztönzi a többieket is.

A harmadik alapvető feladat: a versenyt még határozottabban a terv döntő feladatainak szolgálatába kell állítani. Nem szabad megengedni, hogy a látszat eredmények helyettesítsék bárhol is a terv igazi szolgálatát.

Van ilyen veszély? Van. Egyes vezetők például azzal nyugtatják magukat, hogy üzemükben néhány kiváló dolgozó magas teljesítményt ér el, de közben nem veszik észre, hogy a dolgozók zöme alig éri el a 100 százalékos tervteljesítés sorsát pedig nem egy-két kimagasló eredmény hanem minden dolgozó százszázalékos munkája dönti el. Tehát nem mutató — csak ma és holnap meglévő — eredményekre van szükség, hanem tartós, komolyan megalapozott sikerekre, amelyek egyenletesen növekednek.

szárnyalva, ma valahol 180 százalék felett tart. Itt említhetjük meg Nagy András vajújár nevét is, aki 100 százalékról elérte a 147 százalékos tervteljesítést. Vagy Hermusz József vajújár, aki nemrég még a kőkönyösi vajújáriskola növendéke volt és eleinte 56 százalékra teljesítette havi tervét. A mozgalom versenyláza őt is magával sodorta és Váci Béla DISZ-csoportvezető támogatásával 128 százalékos tervteljesítést ért el. Így sorolhatnánk még tovább az olyan fiatalok neveit, akik kiváló eredményeket értek el; amit minden komlói dolgozó elismeréssel emleget.

A további feladatot most e mozgalom továbbvitelében kell látniok a DISZ vezetőknek. Ne elégedjenek meg az elért eredményekkel, ne válganak elbizakodottá, hanem fokozott felvilágosító munkával élesszék hatalmas — egész városunk fiataljait felőlelő — lánggá a mostani parasz-
szat.

Pártunk azt a feladatot tűzte az ifjúság elé, hogy legyen méltó a rohamcsapat címre. A feladat kötelez, de azt csak úgy tudják elérni, ha valóban rohamcsapatként, az elindított mozgalom sikeres továbbvitelével még nagyobb győzelmet aratnak a munka frontján.

A kongresszusi őrseg élenjárói

Hajnal Mihály aknamélyítő brigádja az elsők között halad

Egy gondolat sarkalta Hajnal Mihály brigádját, amikor megtette kongresszusi vállalását: „Helytállni a termelésben”. S kongresszus megkezdése óta a brigád eddigi lendülete még fokozódott, s minden egyes brigádtagról elmondható, hogy naponta szárnyalják túl eredményeiket.

Az aknamélyítésnél a hónap elején 7 napos kiesés volt a nagymennyiségű víz miatt. 250 liter zuhant lefelé percenként és kevés volt a szivattyú a víz eltávolítására. A brigád azonban a lelkesítéstől fűtve vállalta, hogy tervét minőségi munkával a nehézségek ellenére túlteljesíti.

A kongresszusi őrsegen előirányzott 280 normacentiméter helyett május 29-ig 374 centimétert teljesítettek, ezzel 133 százalékos tervteljesítést értek el.

Tetteikkel fejezték ki szeretetüket

Pallai Sándor a kongresszusi őrseg ideje alatt brigád-jával együtt tudása legjavát adta. Amíg a nagy tanácskozáson határozatokat hoztak szebb jövőnkért, addig a brigád tagjai lelkesedéssel harcoltak tervük mindennapi teljesítéséért.

Pallai elvtárs brigádja a kongresszusi őrseg tiszteletére párosversenyre hívta a Tatabányai aknamélyítők egyik legjobb brigádját a Sipos brigádöt. S azóta kétszeres lendülettel dolgozik a Pallai brigád. Az előirányzott 320 normacentimétert a kongresszusi hét ideje alatt 412 centiméterre teljesítette. Így köszöntötték és ezzel kívántak sikert a kommunisták nagy tanácskozá-sának.

A Molnár István brigád nyerte el a megyei DISZ-bizottság kongresszusi vándorzászlaját

A 100 méteres mozgalmat kezdeményező Molnár brigád tetteikkel készült pártunk III. kongresszusának megünneplésére. Havi tervét a brigád reggelis harmada, már május 21-én befejezte. A ciklusmódszerrel dolgozó brigád nem elégedett meg az elért eredményekkel, hanem elhatározta, hogy a kongresszusi őrseg ideje alatt még szebb eredményeket fog elérni.

Molnár elvtárstól, aki jó munkája elismerésül részvesz a pártkongresszuson, Tóbiás elvtárs vette át a brigád irányítását. A brigád derekasan dolgozott. Ebben a hónapban 110 métert hajtottak ki, s ezzel tervüket 184 százalékra teljesítették.

A 49/2. Mélyépitő Vállalat dolgozóinak kemény küzdelme a határidők betartásáért és a minőségi munkáért

A kongresszusi verseny során kitüntatózott nagy lendületből a 49/2 Mélyépitő Vállalat dolgozói is kivették részüket. Keményen küzdöttek a tervek teljesítéséért, illetve túlteljesítéséért. A küzdelem meghozta gyümölcsét. Egymásután születtek szebbnél szebb eredmények és mindinkább vérvé vált a fizikai és műszaki dolgozóknak egyaránt, hogy csökkentés az önköltséget, s harcoljanak a határidők be nem tartása ellen.

A legutóbbi értékelések eredményei már azt mutatják, hogy a mélyépitő vállalat I., II. és IV. számú építésvezetőségeinél, illetve dolgozóinál nincs határidő lemaradás. A II. számú építésvezetőség határidőre adja át a kőkönyösi tereprendezési munkálatokat, a járdákat, a lépcsőket. Emellett ez az építésvezetőség következetesen alkalmazza a selejtes munkák leértékelését, illetve az újrakészítést. Így cselekedett helyesen Peikes József főművezető elvtárs amikor a járdalap fektetési munkát

a selejtes munka miatt Kúszter és Schwarcz elvtársakkal újból elvégeztette, természetesen külön bérezés nélkül. Azóta a nevezett elvtársak megjavították munkájukat.

Hasonló jó munkát végez a minőségi munka ellenőrzésénél Kádinger Károly főművezető elvtárs, aki a zobáki kiskocsa útburkolásnál ellenőrzi a minőséget. Kádinger elvtárs komoly segítséget, szaktanácsokat ad a brigádoknak. Emellett telkesen szervezi a munkaversenyt is.

A munkaversenyben eddig kimagasló teljesítményt ért el és dicsőreget érdemel Mészáros László 6 tagú kubikos brigádja, Aczél Ferenc 7 tagú kubikos brigádja. A kőművesek közül Bruckner László 4 tagú brigádja, Megyeri Sándor 7 tagú brigádja. Dicsőreget érdemel Vidóczy János gépészeti csoportja is. Vidóczy elvtárs csoportja időkieses nélkül dolgozik. Ezenkívül Vidóczy elvtárs mindenkor átadja tapasztalatait a gyengébben dolgozók részére.

Mázai jelentés

Üzemünk dolgozói helytálltak. Igéretüket betartották és műszaki vezetőink a vállalt kötelezettségüknek eleget tettek. Ebben a munkában nagy segítséget nyújtottak pártcsoporthoz, népmvelőink és a szak-szervezet sem maradt le; a legfontosabb tette: fokozta a verseny-lendületet.

Vercse Mihály lelkesen dolgozik, munka közben sok segítséget ad a bányászoknak. Rákosi elvtárs beszéde után ezt kérdezte Takács Vilmos sztahanovista vajúártól:

— Hallottad Rákosi elvtárs beszédét?

Takács elvtárs válasza rövid és határozott volt.

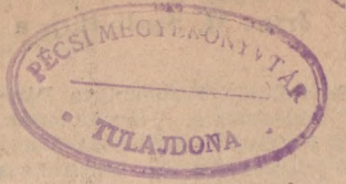
— Ehhez nincs mit hozzáfűzök. Mi a vállalt kötelezettségünknek eleget teszünk, a mi igéretünk továbbra is tettekben fog mutatkozni. Ezt bizonyítja felfelé ívelő grafikonunk is. Faellátásunk biztosítva van és üres csillékben sincs hiányunk, szóval biztosítva vannak a műszaki feltételek ahhoz, hogy zökkenőmentesen lépünk át a második felévbe Rákosi elvtárs beszéde óta még fokozottabban fogunk dolgozni.

Valóban, a műszaki feltételek biztosítva vannak, s ez Vercse Mihály és Breitenstein Ádám harmadvezetők jó munkáját bizonyítja. Vercse elvtárs harmadja 116,2 százalékra teljesítette tervét.

Vercse elvtárs elhatározta, hogy a kongresszusi verseny után nem állnak meg, hanem készülnek az Alkotmány ünnepére, valamint a bányásznapra. A Komló Szénbányászati Tröszt valamennyi üzemét kihívják szocialista munkaversenyre. A terv minél nagyobb arányú túlteljesítésére és a minőségi munka fokozására.

Dávid István

Mázai üzem versenyfelelőse.

Szilárd munkafegyelemmel a júniusi tervek maradéktalan teljesítéséért

Most folynak a kongresszusi munkaverseny értékelései. Lelkes örömmel egy-egy üzem, brigád dolgozóit a verseny során elért jó eredményük hallatán. Tömördek tapasztalatot hozott ez a munkaverseny szakasz is, számos egyszerű dolgozó vívta ki munkatársai és a vezetők megbecsülését a munkában elért kiemelkedő eredményével. Üzemi párt és szakszervezeteink jól vizsgáztak, a kommuniszták példamutatásával nőtt a versenyzők száma, és ha még nem kielégítően is, de csökkent az önköltség is tröszt szinten. Mindezek igazolják dolgozóink határtalan szeretetét pártunk iránt. Bizonyítja, dolgozóink egyre növekvő öntudatát s felelősségérzetét.

Súlyos hiba lenne, ha az eredmények mellett nem keresnénk előrehaladásunk fékjét és ne tárnánk fel világosan s ne szólítanánk harcba minden becsületes dolgozót a hibák kiküszöbölésére. Jelentős eredményeinknek megvannak a maga arnyoldalai. Még nem a jó gazda módjára bánnak egyes dolgozók és vezetők az anyaggal, gépekkel. Nem látják, hogy a ma elfészelt anyag, vagy éppen a megrongálódó gép károsan befolyásolja azt, hogy nap-nap után több és jobb közfogyasztási cikk kerüljön a dolgozók asztalára. Anélkül, hogy üzemünk s minden dolgozó a tervét mindennap nem teljesítené, hogy ne tartaná szem előtt a gazdaságosság, termelés, elvát, nem lehetne megvalósítani az élet-színvonal állandó és egyenletes

emelését. Tehát a jólét további emelésének egyik elengedhetetlen feltétele, hogy fegyelmesen dolgozzon minden vezető és beosztott.

A fegyelem kérdése még sok kívánnivalót hagy maga után. — Az anyaggal való gazdálkodás és gépek anyag kezelése mellett a dolgozók jelentős része sűrűn megfélekedezik arról is, hogy a munkahelyén rendszeresen megjelenjen s a munkaidőt jól kihasználja. Az utóbbi hónapban indokolatlanul magasra szökött a távollemaradók száma, a korábbi hónapokhoz képest emelkedett a könyvnyű balesetek száma is, melyeket fegyelmesebb munkával el lehetett volna kerülni. Ha ezeknek az okát keressük nem kell soká keresgélünk megtaláljuk. Párt és tömegszervezeti aktívák, valamint a népvételek sok esetben figyelmen kívül hagyják azt a tény, hogy üzemünk dolgozóinak nagy része különböző helyekről most került a munkaszabály sorába, hogy számukra a nagyüzemi szilárd munkafegyelem és az új munkakör még szokatlán. Ezekkel az emberekkel új módon kell foglalkozni. Új módon azért, hogy megismerjék és megszeressék munkájukat. — Arra kell törekedni, hogy megértésük velük a szocialista munkafegyelem fontosságát. Segítsenek nekik a hibáktól megszabadulni, neveljék őket a régi dolgozók, mindeneke előtt a kommuniszták, fegyelmesezt, egyenes jellemű embereké. A további eredményes munkának ez alapvető feltétele.

Előre a kongresszusi határozatok végrehajtásáért!

A kongresszusi verseny győztesei

A komlói Szénbányászati Tröszt üzemek között az egy évvel ezelőtti megnyitott új termelő akna, a Béta-akna érte a legnagyobb dicsőséget. A kongresszusi verseny során elért jó eredményeinek jutalmaként elnyerte a megyei pártbizottság kongresszusi zászlaját.

A megyei pártbizottság dicséret okleveleit kapták a komlói üzemek közül kiváló jó munkájuk jutalmául: A Komlói Akmányító Vállalat, Mázai Bányauzem, Nagymányoki Bányauzem és a Komlói Vasútállomás.

A komlói pártbizottság versenyzászlaját a II. szelendő üzem kapta. A II. üzem dolgozó, műszaki vezetői voltak azok, akik a kongresszusi verseny során hatalmas akaraterővel behozták lemaradásukat és túlteljesítették tervüket. Az üzemek közötti versenyben második Maza, harmadik Nagymányok lett.

A körletvezetők kongresszusi versenyében első lett Donovan József körlete 107.4, második Bencze József 105.9, harmadik Somogyvári Jenő 104.7 százalékos eredménnyel. A harmadaknászok versenyében: első lett Garai József 114, második Máté Gyula 113.4, harmadik Szku-pa János 110.5 százalékos eredményel.

A feltárási brigádok versenyét a Molnár István brigád nyerte el 159.8 százalékos teljesítményével. Terve felül 140.2 métert hajtottak ki. Második Szabó Pál II. brigádja lett 127 százalékos eredménnyel. Az elővájások versenyében első Sz. Kovács János brigádja 159, második Tilmann József brigádja 135.8, harmadik Strausz Ferenc brigádja 134.9 százalékos eredménnyel.

A frontbrigádok kongresszusi versenyét Hoffmann Pál brigádja nyerte 169.4 százalékos eredményével. Második Baumann János brigádja 164.8, harmadik Jauch György brigádja 160.9 százalékos eredménnyel. A fenntartó brigádok közül: első Gulyás Sándor 157 százalékos eredménnyel.

A szállító csillések között első Molnár István csillés 131 százalékos eredménnyel. A karbantartók közül első Kocsis Imre brigádja. A gépkezelők versenyében első B. Kiss Andrásné.

Az akmányítók között első Pallai Sándor brigádja 125.5 százalékos eredménnyel. Az egyéni fejtési vájások között első Krakkó József 183.9 százalékos eredménnyel. A csapatcsillések között első Kocsis József 210 százalékos eredménnyel. Az izapolók versenyében első Kovács Ferenc brigádja.

A Juhász-brigád nem áll meg az elért eredményeknél

A kökényösi lakótelep 346—37 jeltű épületének legfelső szintje a mai napon is ugyanolyan mozgalmas képet mutat, mint a kongresszus napjai alatt. — Ifjú szakmunkásokat lát-hatunk itt kipirult arccal, — egyszer anyagot sürgetve, aztán állványt sürgetve — jönni-menni.

Ez az ifjú brigád csupa lelkesedés, kemény akarás, harc a jobb, a nagyobb eredményekért.

Fiatal emberek — komplex brigád — a legmodernebb munkagép és módszerrel vakoló Juhász Gábor a 49/6. Vállalat háromszoros jelvényes sztahanovista kőművese és kilenc fős brigádja.

Vállalásukat a kongresszus tiszteletére már teljesítették. Az eredmények azonban nem jelentenek megállást.

A brigád a mai napon kiértékelt május havi teljesítményét, amely ha vi átlagban 213.77 százalék.

Az eredményt a Juhász brigád még továbbfokozza. A habarcsszóró fejtűt észszerűsítve átalakították, s ma már a simítóréteget is szóróval hordják fel.

Dékány Vilmos
diszpécser

A párt III. kongresszusának tapasztalatait üzemem életében valóráváltom...

Elmondta: Dr. Ormos Károly az I. üzem vezetője

Nagy öröm töltött el, amikor én is ott ülhettem pártunk III. kongresszusán. A kongresszus megtanított arra is, hogy ne ijedjek meg a nehézségektől. Már a kongresszus ideje alatt folyton tervezgettem, hogy miképpen valósítsam meg a hallottakat üzememben. S most a június eleji nehézségek csak fokozták elhatározásom erejét, terveim melletti bi megvalósítására.

A bányászatról aránylag kevés szó esett a kongresszuson. Az ott hozott határozatok azonban felhasználhatók a mi területünkön is. Ezek alapján első dolgom az egyenletes tervteljesítés megvalósítása lesz. Ehhez egyszerű alapot nyújtanak a június folyamán beinduló új munkahelyek és tartalék munkahelyek. Június 2-án hajnalban lyukasztották ki az egyik gurítónkat. 15-e táján egy újabb 300 csillés teljesítményű front fejtést indítottunk be. Az új frontfejtések beindítása mellett mindent elkövetünk, a feltárási munkák meggyorsítása érdekében, hogy megfelelő számú tartalék munkahely segítségével kiküszöbölhessük a véletlent termelésünkben.

Ez azonban egyedül nem elegendő. Nagy gondot okoz üzemünkben a munkaerőhiány. Naponta mintegy 50 műszak hiányzik a szükségeshez képest. Ezen a nehézségen az új munkások megtartásával, nevelésével, a

balesetek csökkentésével fogunk segíteni. A legfontosabb tartalékunk úgy érzem a fejteljesítmények növelése lesz ezen a téren. Erről a kérdéstről sok szó esett a kongresszuson és már a Központi Vezetőség beszámolója során megszülettek terveim erre vonatkozólag is. Az üzemű fejteljesítmények a kongresszusi verseny következtében májusban 4 százalékkal túlhaladták az előirányzatot. Most főfeladatommak tekintem, a nagyteljesítményű munkahelyek beállításával, a műszaki feltételek fokozottabb biztosításával megteremteni a lehető seget a dolgozók munkaversenyéhez, amely már eddig is bámulatos eredményeket produkált üzememben. A további teendő üzememben az in- produktív munkaerők átcsoportosítása lesz a szénfalra.

Ezen túlmenően harcot indítok üzememben az önköltségsökkentés érdekében. Ezt a kérdést már a kongresszus előtt vizsgáltam, s most haladéktalanul hozzájárulunk megvalósításához. Ezen a téren bizony igen sok a tennivalónk. Önköltségünk egyik legjelentősebb tétele a bányafa felhasználás. Most a legrövidebb időn belül tervet dolgozunk ki a lapos fekvésű széntelepek omlasztásos művelésére, s ezzel jelentős mennyiségű bányafát tudunk kirabolni a munkahelyekről. De fokozottabban ellenőrizni fogjuk a fatelepről útnak indított fát, azért, hogy a munkahe-

lyek feltétlenül megfelelő méretű fát kapjanak. Megoldjuk a csillék jobb kihasználását is a jobb töltéssel. Ezzel a szén fajlagos szállítási költségét kívánjuk csökkenteni.

A minőség megjavításának kérdése ez év elejétől húzódik üzemünkben. Sajnos eddig nem sok eredménnyel dicsekedhetünk ezen a téren. Most a kongresszus hatására elhatároztam, hogy frontfejtéseinkben megvalósítjuk a gumiszalagos szállítást, amely biztosítja a munkahelyi változatát.

Mindent összevetve: Nagyon sokat tanultam a kongresszuson. A napi munka következtében az ember hajlamos arra, hogy elmerüljön a részletekben. A kongresszuson viszont általános képet kaptam egész népgazdaságunkról. Érzem, hogyan kapcsolódik bele üzemem a párt hatalmas célkitűzéseibe.

Fogadom, hogy nem nyugszom addig, míg üzemem minden dolgozója hasonlóan nem foglalkozik a széntermeléssel, mint pártunk célkitűzéseinek egyik fontos alappilléreivel. A pártvezetést támogatásával, a párt- és szakszervezeti bizalmiak segítségével el akarom érni, hogy a kongresszus határozatainak megvalósításából minden dolgozó üzemünkben olyan lelkesedéssel vegye ki részét, mint a kongresszusi versenyből.

Pobecz Ferenc sztahanovista frontmester felhívása Kossuth-akna DISZ brigádjaihoz

Csapatom az I-es üzem 220-as frontján dolgozik. Túlnyomó többségében DISZ fiatalokból áll. Májusban, a kongresszusi verseny végső szakaszában kiváló eredményünkkel bizonyítottuk, hogy egy emberként állunk pártunk mögött, hogy minden erőnkkel segíteni akarjuk harcot népünk felemelése érdekében. A kongresszusi hét előtt elhatároztuk, hogy május 17-től 22-ig, tehát a kongresszusi hét alatt naponta 20 csillével túlteljesítjük tervünket, s bár a kongresszus tartama alatt új munkahelyre kerültünk, vállalásunkat mégis napi 7 csillével túlteljesítettük, vagyis naponta 27 csille szent adtunk átlagosan terven felül. A kongresszusi műszak és a kongresszusi órszög egyszerű versenyrendülete nyomán csapatom májusi tervét 158 százalékra teljesítette és 504 csille szent adott terven felül.

Most a kongresszus után sem engedünk egy percre sem a verseny iramából. Három nap alatt 52 csille szent adtunk tervünkön felül. Örömmel azonban nagyban lerontja az a tény, hogy a Komlói Szénbányászati Tröszt három nap alatt több mint 200 vagon, üzemünk az egyes üzem pedig 672 tonna adósságot szerzett. Ebből látjuk, hogy harcunk csak akkor válik igazán eredményessé, ha példánk a tröszt minden üzemében általánossá válik.

Ennek érdekében harcba hívjuk a fiatalokat. Válganak a termelés motorjává, a kongresszus határozatait megvalósításáért vívott harc élcsapatává. Versenyre hívom tehát a Szénbányászati Tröszt valamennyi DISZ brigádját, tervünk minél nagyobb arányú túlteljesítésére.

Vállalom, hogy brigádomból naponta legalább 16 csillével túlteljesíti termelési tervét, gondos fejtéssel és válogatással elérjük azt, hogy 1 százalékkal a megengedett palaszázalék alatt lesz az általunk kitermelt szén palatartalma. Fatakarékossággal, az öregmunka kitakarításával, a jobb csillétöltés segítségével hozzájárulunk az önköltségsökkentés megvalósításához. A magam nevében külön vállalom, hogy öt fiatal csillésből alkotmányunk ünnepeére vájárt nevelek.

A siker érdekében javaslom, hogy a DISZ brigádokban, de a többi csapaton is beszélgessek el minden nap legalább 10 percig az emberekkel a kongresszus határozatairól, s az ott elhangzottakról. Tapasztalatom, hogy ez a 10 perc a nap folyamán bőven megterül.

Adj ki minden DISZ brigád a jelszót: A kongresszusi verseny lendületével előre a kongresszus határozatainak megvalósításáért.

POBECZ FERENC sztahanovista frontmester, a 220-as DISZ brigád vezetője.

Mátrai Árpád

Sallós György

Molnár István

Hoffmann Pál

Szepeshegyi István

Üzemeink dolgozói a kongresszusi határozatok végrehajtásáért

A 49/2 Mélyépítő Vállalat dolgozóinak fogadalma

En is nagy figyelemmel hallgattam a rádió keresztlő Rákosi elvtárs beszámolóját, amelyet a III. pártkongresszus első napján tartott. Amit mondott igyekeztem a saját életemre, a saját munkaterületemre vonatkoztatni.

Amikor Rákosi elvtárs a nagyfokú anyagpazarlásról beszélt, rögtön eszembe jutott, hogy milyen égető probléma ez itt Komlón.

Csak az én munkaterületemről írok. A 49/2 Mélyépítő Vállalatnál dolgozom, mint kőműves. Kőkönyös keleti részén a járda készítését végzem négy tagú brigádommal. A májusi teljesítményünk 191 százalék volt. Amikor Rákosi elvtárs beszédét végighallgattam elhatároztam, hogy a saját munkámat az anyag-takarékossággal még jobbra teszem. Rögtön a legnagyobb anyagpocsékolásunkat küszöböltem ki úgy, hogy az előregyártott betonidomokat ne kelljen negyed, fél és háromnegyedes részre törni a falnál, ezért a hiányzó kis részt betonozzuk és megszabadulunk attól a sok selejtől, amelyek a saját hibánkon kívül a lapok törésénél előfordulnak. Ez naponta 120 db lap megtakarítását jelent. Nagy számot jelent ez, hiszen még körülbelül hatvan napra van előre biztosítva a lapozási munkánk. 7200 db lapot takaríthatunk meg ezáltal az idő alatt. Hogy mit jelent ez. Sokat! 333 folyóméter járda jut az anyag-takarékossággal terven felül, megtakarított járda lap.

De ezzel a betonozási eljárással jól odakötjük — mivel gyömszölvő van — a járdát a fal tövéhez. Ez nagyon fontos, mert a legnagyobb megterhelést a faltól szennvedő járda az idő viszonyosságai miatt, hiszen a víz a faltól könnyen elválassza a járdalapokat.

A brigádom tagjai örömmel fogadták a javaslatomat. Megbeszéltük a kivitelezést s már a III. pártkongresszus második napja óta így dolgozunk.

Nem állhatom meg szó nélkül az a nagyfokú anyagpocsékolást sem, ami a lapok szállításánál előfordul. A szállító részleg, hogy időt takarítson meg, a gépkocsiról sok esetben ledobta a lapokat és azok így eltörték. Felfigyeltem erre a jelenségre s mivel párttitkár vagyok a vállalatnál, azonnal összehívtam a népnevelőket s feladatul tűztem eléjük az anyag megvédésének fontosságát. Június 7-én a pártvezetőségi ülésen beszámoltak a népnevelők a végzett munkájukról, de beszéljen a jó népnevelői munkáról az a sok szépen rendben lerakott járdalap-rakás, amit Kőkönyös keleti részén lehet látni.

Mi, a 49/2 kommunista és pártönkívűlű dolgozók így vigyázunk most már a nép vagyonára, a mi vagyonunkra.

BRUCHNER LÁSZLÓ
kitüntetett sztahanovista
kőműves

A mai napon beindult a papírgyűjtési hónap

Pártunk és kormányunk határozata nyomán áprilisban beindult a vas-és fémgyűjtési hónap. Erre a lépésre népgazdasági szempontból volt szükség. Elsőrendű feladat volt azért, hogy kohóinkat elláthassuk megfelelő anyaggal, hogy több háztartási cikket, gépet és egyéb felszerelést láthassuk el üzemeinket, gyárainkat, a mezőgazdaságot vagy éppen kereskedelmünket. Ennek a feladatnak Komlón meg kellett tennünk.

Ehhez hasonlóan június 15-én, tehát a mai napon beindult a papírgyűjtési hónap. A papírgyűjtés ugyan- csak fontos feladat, népgazdasági ér-

Tovább fokozzuk eredményeinket . . .

Mi, a nagymányoki bányüzem dolgozói tovább fokozzuk eredményeinket. Bár a kongresszusi verseny már régen elmúlt, de nem álltunk meg az elért eredményeknél. Tovább fokoztuk versenyrendületünket. Bányászaink nem csak a munkaversenyen belül, vagy csak annak tudatában végzik munkájukat, hanem elsősorban országunk megfelelő mennyiségű és minőségű szénrel való ellátásának tudatában dolgoznak. Azért folyik most a harc, a kongresszus határozatait után, hogy kicsiny bányüzemünk minél jobb és minél több fekete szenet szállíthasson a Sztálinvasmű kohói részére.

A folyamatos munkaverseny egyre több és egyre nagyobb eredményeket biztosít júniusban is. Mindezek az eredmények igazolják bányászaink, műszaki vezetőink odaadó, lelkes munkáját. Azt a munkát, melyet a széntermelés fokozása érdekében végeznek.

Üzemünk az első 10 napban terven felül 37,2 tonna szenet termelt. Ez mellett befejeztük fél éves tervünket is. Jó eredményt értünk el az önköltség csökkentés területén is: Májusban 286,15 Ft/tonna volt a szén önköltségi terve, a tényleges költség azonban csak 263,65 Ft/tonna volt. Tehát egy tonna szénél 22,50

Belejezték fél éves tervüket

A nagymányoki bányüzem dolgozói június első dekád-tervüket túlteljesítették. Ebben a szakaszban az összes fejtési brigád százszázalékon felül termelt. Ennek eredményeként a nagymányoki üzem bányászai — elsőnek a Komlói Szénbányászati Tröszt üzemei közül — június 11-én 4 órákor jelentették, hogy felszínre szállították a fél éves terv teljesítését jelentő utolsó csille szenet. Győzelmiük kivívásában segítette őket a szilárd munkafegyver: ebben az évben üzemükben mindössze két igazolatlan műszakmulasztás volt.

Most újabb vállalásukban megígérték, hogy június végéig 2220 tonna szenet termelnek. Ezenkívül bejelentették, hogy több intézkedést tesznek az önköltség csökkentésére. — A meddővágatok ácsolatait ezen- tül nem mechanikusan, hanem a közetviszonyoknak megfelelően építik be. A fejtésekben a nyomásvizonyok figyelembevételével ácsolnak és így takarékoskodnak a bányafával. Ezekkel az intézkedésekkel az év végéig nyolcvanöt köbméter bányafát takarítanak meg. A sürített levegőt szolgáltató három kompresszor helyett kettő üzemeltetése is elég lesz, amivel jelentős árammegtakarítást érnek el. Önköltségsök- kentési törekvéseik megvalósítása az év végéig összesen 30 ezer forint megtakarítást jelent az üzemnek.

dek. Eppen ezért, minden erőnkel oda kell hasunk, hogy papírgyárainkat e feladat végrehajtásában lelkes munkával segítsük.

Kérünk minden vállalatot, intézményt, hogy a papírgyűjtési terv sikeres teljesítésében legyenek segítségünkre. Külön szólnak a DISZ fiatalokhoz és az úttörő párttagokhoz: Legyenek továbbra is a munka motorjai, lendítő kerekei és ugyanúgy, mint a vas- és fémgyűjtésben; lelkes munkájukkal járuljanak hozzá tervünk maradéktalan teljesítéséhez.

BARIS KÁROLY

Ft csökkentést értünk el. Ezek a számok a termelési eredmények mellett közvetlenül tanuskodnak az üzem önköltségsökkenéséről is. Ugyancsak hasonló a helyzet az anyagfelhasználás terén is. Anyagfelhasználási tervünket, — fafelhasználást illetően — májusban a tervezet 0,0428 m³-rel szemben 0,0336 m³-re teljesítettük. Itt mintegy 0,0082 m³-ter fát takarítottunk meg; köbméter szenenként.

Megkívánom említeni június első tíz napjának legjobb dolgozóit is: Legjobb körletaknász: Tóth György

105,3 százalékos átlag teljesítménnyel.

Legjobb fejtési brigádok: 1. Till Ádám brigád 124,9, második a Petz Antal brigád 123,1, harmadik a Müller Ádám brigád 116,6, negyedik a Bayer Henrik brigád 109, ötödik a Till József brigád 101,5 százalékos átlag teljesítménnyel.

Legjobb elővágások: első a Hohmann János brigád 108,3, második a Budai János brigád 101,6 százalékos átlag teljesítménnyel.

Marton Szilvia tudósító

A legjobb frontbrigádok felhívása az ország bányászaihoz

Az ország legjobb frontbrigádvezetői, a termelésben élenjáró fiatal vágárok, műszaki vezetők vasárnap a DISZ központi vezetőségének, a nehézipari minisztérium szénbányászati igazgatóságának és a Bányai Dolgozók Szakszervezetének rendezésében tartott anketón megvitatták az előttük álló nagy feladatokat.

Az értekezletről felhívással fordultak az ország valamennyi frontbrigádjához, bányászához:

küzdjenek a frontfejtések előre-

haladási sebességének növeléséért, hogy év végére a frontsebes- ség és így a teljesítmény 15 százalékkal növekedjék.

Tekintse minden frontbrigád becsületbeli ügyének a tisztántermeletést, szüntessék meg a frontfejtéseken az anyagok gondatlan kezelését és a pazarlást. A sztahanovisták minél nagyobb számban kapcsolódjanak be a „Nevelj új bányászt”-mozgalomba. E célok megvalósításáért az ország minden frontbrigádjára csatlakozzék a szocialista munkaversenyhez.

Kommunista bányászok harcospéldamutatása

Ki ne ismerné Komlón Hoffmann Pál, Jauch György, és Baumann János brigádjainak nevét? Az elsők már mint Hoffmann, Jauch, Baumann brigádok neveit szerte az országban is ismerik. Olyannyira, ha róluk beszélnek akkor arról is beszélnek, hogy ezek a brigádok a szavaltartó, kommunista bányászok brigádjai, akik mindenkor teljesítik tervüket és adótt szavukat. Szóval helytállnak és kommunista módra példát mutatnak a lemaradók előtt.

Még javában folyik a kongresszusi verseny mikor Hoffmann Pál elvtárs — pártönkívűlű kommunista brigádvezető — brigádja nevében ezt írta a kongresszushoz:

„... mozgalmat indítok Komlón bányász-társaim között, hogy tovább vigyük a kongresszusi hét versenyen dületét...”

Hoffmann elvtárs valóban folytatta a még május 23-án ígért szavát. Június első 10 napjának eredménye bő bizonyíték arra, hogy a Hoffmann, Jauch, Baumann brigád helytáll ma is a termelés frontján. Méltó bizonyítéka annak, hogy nem hiába érdemelték ki a kis szénfrontok országos versenyében az első, megiszteelő helyet. Ime a bizonyíték:

Hoffmann brigád teljesítménye: június 1. 131, június 2. 136, június 3. 126, június 4. 135, június 5. 167, június 7. 128, június 8. 112, június 9. 150 százalék,

Baumann brigád teljesítménye: június 1. 217, június 2. 143, június 3. 144, június 4. 171, június 5. 187, június 7. 100, június 8. 164, június 9. 150 százalék.

Jauch György brigád teljesítménye: június 1. 105, június 2. 172, június 3. 167, június 4. 199, június 5. 153, június 7. 171, június 8. 182, június 9. 185 százalékos.

A verseny a három brigád között ma sem kisebb, mint a kongresszusi verseny idején. Most csak annyi a különbség, június 10-ig a Jauch György brigád vezet 165 százalékos átlag teljesítménnyel. Baumanné és a második helyen 160 százalékos átlagot értek el. A Hoffmann brigád 142 százalékos eredményével kénytelen megelégedni most a harmadik hely-lyel is.

Nem titok az, hogy miért tudnak Hoffmanné, Baumanné, Jauché ily kimagasló eredményeket elérni frontjukon. Ez az eredmény kollektív munka eredménye. Harcos kommunista bányászok példamutatása. Olyan kommunista bányászoké, mint Jónás László, Alirám József, Dibusz Lajos, Jauch György és a többiek. Akik nem ismerik a lógást, az igazolatlan műszakmulasztást, nem ismerik az akadályokat. De annál jobban ismerik, hogy mi ma egy kommunista bányász kötelessége

A kongresszusi tapasztalatok segítségével: új sikerek felé halad Molnár István feltárho-brigádja

Nézzük meg, hogy folyik a munka lenn a mélyben, mit csinál Molnár István, a komlói bányászok egyik kongresszusi küldötte most, a kongresszus után.

Trapéz alakú ácsolat alatt haladunk a Molnárék munkahelye felé. Egyszerre tompa morajlás vegyül a vízben tocsogó gumicsizmáink zajában. A levegő furcsaszagú porral, vagy füsttel terhes. Végre egy kanyar után elővillan a vágó. Ezüstszínű porfelhőben sürgő-forgó alakok. Kezükben sietve mélyednek a fűrők a kőfalba. Már az utolsó lyukaknál tartanak. Pár perc múlva kifuvatják a kőport a 13 lyukból, s megtöltik robbanóanyaggal. Mig be- kötik a villanydrótokat, sietve vonulunk hátra a kanyarig. Tompa puffogás, az orrunk előtt eláramló légnyomás jelzi, hogy a méternyelvű-vas lyukakban elhelyezett mintegy kilenc kiló robbanóanyag elvégezte a dolgát. A füstre várás alatt jut időnk egy kis beszélgetésre is Molnár Istvánnal.

— Szép volt a kongresszus, sokat tanultam belőle — kezdi Molnár István, s közben előkerül az uzsonná is.

— Leginkább a Központi Vezetőség beszámolója ragadott meg, amikor Rákosi elvtárs arról beszélt, hogy egyes üzemeken belül milyen pazarlás megy végbe az anyagokkal. Arra gondoltam, hogy nálunk is előfordult ilyesmi. Nem egyszer a drága import támfát kellett talpfának elhasználni, mert nem kaptunk elég talpfát. A löszerfelhasználásnál is tudnánk takarékoskodikni. Ha a kőzet engedi, belédeszkáz takarékoságra is nyílik alkalom. A munka termelékenysége is tovább javulna, ha hátunk mögé kapnánk egy megfelelő fenntartó részleget.

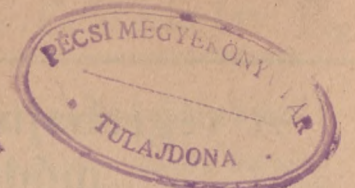
A teljesítményre terelődött a szó:

— Boldog voltam amikor megkaptam munkatársaim táviratát, hogy túllaladták a száz métert, s még boldogabb voltam, amikor megtudtam, hogy a hónap végéig az én tiznapos kiesésem ellenére 110 métert haladtak előre, a munka minősége is teljesen kifogástalan.

— Most minden erőmet arra fordítom, hogy a kongresszusi verseny lendületét tovább vigye brigádom. Megígérhetem, hogy ebben a hónapban sem adjuk 110 méter alatt, a brigád teljesítményét. Emellett a löszernorma bevezetésével, az anyag-ellátás megjavításával, a termelékenység növelésével harcolunk a párt határozatainak végrehajtásáért.

— A magam részéről azt is felajánlom, hogy részt veszek a komlói bányavidéken megszervezésre kerülő hat 100 méteres brigád beindításában, a tapasztalatátadással segítsek nekik az indulásnál.

Egyszerű szavakkal, természetes hangon mondja mindezt Molnár István. Látszik nem egyszer végig gondolta már a dolgát, terveit a kongresszus óta. Aztán csendesesen feláll, s Rostán Antallal, Lanczner Sándorral együtt megindul a vágó felé. Néhány perc múlva csikorogva csörögve megindul a rakodógép, s a váltón álló ürescsille sor megtelik szürke kődarabokkal. A brigád jó munkát végzett. Az első tíz napban 48 métert haladtak előre a fenntartási munkák mellett.

Termeljünk olcsóbb, több kiváló minőségű szenet!

Hoffmann Pál sztahanovista frontmester felhívása:

Hoffmann Pál elvtárs sztahanovista frontmester június 13-án a frontbrigádok országos tanácskozásán vette át brigádja részére a kis frontok első helyezettjének kijáró versenyzászlót. Ezt a zászlót az eddig végzett jó munkája jutalmául érdemelte ki a brigád.

A brigád nem állt meg az elért eredményeknél. Elhatározták, hogy tovább fokozzák a kongresszusi verseny eredményeit és ezzel kapcsolatosan versenyre szólították az ország valamennyi kis frontbrigádját. A versenyt az Alkotmány ünnepe és a IV. bányásznap tiszteletére indították, a félévi, a harmadik negyedévi és az évi tervek túlteljesítése érdekében. A brigád felhívása így hangzik:

„A brigád nevében vállalom:

1. 1954. augusztus 20-ig terven felül 1500 csille szenet, 1954. szeptember 5-ig további 300 csille szenet és 1954. szeptember 30-ig további 600 csille szenet termelünk.

Igy 1954. június 1-től szeptember 30-ig 2400 csille jöminőségű szenet szállítunk terven felül.

2. A munkahelyi megtúrt palatartalmat ezen idő alatt 1.5 százalékkal csökkentjük.

3. A munkahelyünkre megállapított anyagnormát 10 százalékkal csökkentjük, a biztonságos művelés betartásával.

Előre az új szénecsatákkal a fél-éves és az éves terv melőbbi teljesítéséért.

Hoffmann Pál sztahanovista frontmester.

Hoffmann elvtárs fogalmát tett követte. A nevezetes Hoffmann-brigád június első és második dekádjában 19-ig 1077 csille jöminőségű szenet termelt.

Komló bányászok! Frontbrigádok! Csatlakozzatok Hoffmann Pál sztahanovista frontmester felhívásához. Adjatok több, olcsóbb és jobb minőségű szenet a hazának.

A Ruffli-módszer megkészszerzi a teljesítményeket

Ruffli elvtárs neve már nem ismeretlen Komlón. Ismerős még abból az időből, amikor Szabolcsan Valigura elvtárs munkamódszerátadása után elindította mozgalmát, az azóta már Komlón is ismert „Ruffli-mozgalmat”, vagyis szovjet fejtelegeléses szakosított munkamegosztással kezdett dolgozni a meredekdőlésű szénletelekben.

Ruffli elvtárs jelenleg a Kossuthaknai III. üzemnél dolgozik. Nemrég került ide. A kongresszus végzetével. Idekerülését egy fogadalom előzte meg, melyet ott fenn a kongresszuson tett:

— Fogadom, hogy Komlón is elterjesztem azt a jó szovjet módszert, amit Valigura elvtársától tanultam. **IGERETET TETT KÖVETTE.** Azóta Komlón dolgozik és egyre nagyobb eredményt ér el fiatalokból álló csapatával.

AZ EREDMÉNYEKROL is beszélt Ruffli elvtárs.

— Nem régen vagyok Komlón, de azóta sok eredményt értünk el. Az akkori zsúfolt munkahely helyett, ma már csak négy munkapasztn dolgozunk a munkahelyen. A pázsták nem másfél métersek, hanem csak egy méter huszasak. Így a közlekedés könnyebb és nem is olyan fárasztó az ötven fokos dőlésű telepen.

— Megváltoztattuk az emberek be-

osztását is. Azelőtt két vajúr dolgozott egy géppel. Ez igen hátrányos volt, akárhogy igyekeztek, nem bírtak komoly eredményt elérni. Most két gép dolgozik. Az egyik vajúr folyamatosan dönti a szenet, a másik pedig csak akkor, ha elvégezte a biztosítást.

— Ma már csak két harmadban dolgozunk. A harmadik harmadban — az éjjelen — csak fabekészítés, pillérezés és munkahelybiztosítás van. A délelőtti és a délutáni harmad pedig csak szenel. Így a munka gyorsabban megy és több szenet is termelünk.

Az aránylag rövid idő alatt elért eredmények, Ruffli elvtárs gondos munkája, jó nevelő készsége azt bizonyítja, hogy a szovjet módszer alkalmazásával meg lehet készíteni a termelést, illetve a teljesítményt. Az idejövetele előtti átlagos 30 csille műszakonkénti termelés helyett, ma már 64 csillét szállítanak. Ez még csak a kezdet. A kezdet viszont mindig tovább fokozható.

FIATAL, KEMÉNY LEGÉNYEK-BŐL áll a brigád. Ruffli elvtárs megbecsüli őket és szeretettel is nevei a fiatalokat. S hogy a jó példa ragadós, azt bizonyítja az, hogy minden fiatal a Ruffli-brigádban szeretne dolgozni.

Csatlakozunk Hoffmann elvtárs felhívásához

Pártunk III. kongresszusán határozatot hoztak életszínvonalunk fokozottabb emeléséről, dolgozó népünk anyagi jólétének megteremtéséről.

Minden határozat csak akkor lesz teljes, ha az végre is lesz hajtva. Ez a végrehajtás pedig rajtunk, komló bányászokon is múlik.

Ennek a gondolatnak a jegyében szeretném versenyre hívni a Komló bányászati Tröszt összes üzemének fejtési csapatait.

Felhívásom versenypontjai a következők:

1. Vállalom, hogy a júniusi öt csillés műszakonkénti tervemet 5.5 csillére teljesítem, ami 110 százaléknak felel meg.

2. Vállalom, hogy a MEO által előírt palatartalmat 2 százalékkal csökkentem.

3. Vállalom, hogy csapatomon az igazolatlan műszakmúlást megszüntetem.

Remélem, hogy a fenti versenyfelhíváshoz csatlakozni fog a Komló bányászati Tröszt üzemének összes fejtési csapata, hogy tanujelét adhassuk annak, hogy mi bá-

nányászok kemény kézzel harcolunk pártunk és kormányunk határozatainak végrehajtásáért!

Pintér Mihály csapatvezető

Harcoljunk a termelés egyenletesebbé tételéért!

Béta-aknaiak felhívása az ország bányüzemeihez

Pártunk III. Kongresszusa határozatai komoly feladatok elé állították szénbányáink vezetőit és dolgozóit. Felhívta figyelmünket a termelés egyenletes emelésére, figyelembevéve a gazdaságosság minden tényezőit.

A kongresszus határozatai alapján, valamint a Szabad Nép június 10. vezércikke útmutatásai alapján megvizsgáltuk üzemünkben az egyenletes termelés helyzetét. Az I. n. évben és a II. n. év első hónapjában termelésünk egyenletesen emelkedett, májusban azonban egyenlőtlen, ingadozóvá vált termelésünk. Megvizsgáltuk ennek okait, s meghatároztuk tennivalóinkat a termelés állandó egyenletessé tételére.

Elhatároztuk, hogy a következő szempontok alapján versenyre hívjuk az ország összes szénbányüzemeit. Vállaljuk:

1. A telepítésnél a meglévő csapat összeállításához ragaszkodni fogunk és változtatást a csapat tagjaival előre megbeszélve, csak nagyon indokolt esetben eszközölünk.
2. A Szénbányászati Irárgatóság által elrendelt normázási és bérezési új ügyvitel maradéktalan végrehajtásával elérjük azt, hogy a műszaki vezetők a hónap elején csak 1 napot töltenek el kereset elszámolásával. Így a hó eleji fokozottabb műszaki felügyeletet biztosítjuk.
3. Felhagyunk azzal a rossz szándékkal, hogy új munkahelyet lehetőleg csak a hónap elején kezdünk és a meglévő munkahelyek élettartamát a hónap végéig igyekszünk kinyújtani. A hónap elején új munkahelyet csak a legszükségesebb esetben telepítünk.
4. A műszaki vezetők rendszeres felvilágosításal tudatosítják a csapatokkal az általuk végzett munka mennyiségét és értékét. Ezzel elérjük azt, hogy a hó eleji csapatkereset kiírások nem okozhatnak munkakedvet, teljesítményesökkenést.
5. A terv-ismerető értekezleteket a jövőben nem a hónap elején, hanem minden hó 25—28 között tartjuk. Ezzel lehetővé tesszük azt, hogy dolgozóink a következő hónap feladatainak elvégzésére időben felkészülhessenek.
6. A népnevelő pártcsoport és szakszervezeti bizalmiak mozgosításával elérjük azt, hogy a hónap elején a távollevők létszáma ne emelkedjen. A hónap utolsó hetében tartott pártcsoportértekezleteken konkrét feladatokat adunk a népnevelők és bizalmiak részére a hóeleji kimaradások megszüntetése érdekében.

MÁTRAI ÁRPÁD s. k. üzemvezető

KOSTYÁK MIHÁLY s. k. párttitkár

KISS JÁNOS s. k. Ü. B. elnök

KARASZ LÁSZLÓ s. k. DISZ titkár

A nagymányoki bányászok fogadalma: Jöminőségű alapszenet adunk a nehéziparnak!

A nagymányoki bányászok a kongresszusi verseny során nemcsak a mennyiségi, hanem a minőségi termelésre is felajánlást tettek. Ezt a fogadalmukat teljesítették is. Ebbe a nemes versenybe kapcsolódott be a mázai és szásvári bányáuzem is. A verseny eredményeként a Minőségi Ellenőrző Osztály az alábbiakat mutatja ki:

	Mennyiségi terv telj.	Minőségi terv telj.
Máza:	108.1%	108.2%
Nagymányok	120.5%	105.2%
Szásvár:	102.6%	100.5%

A fenti eredmények azt bizonyítják, hogy mind a három üzem eleget tett úgy a mennyiségi, mint a minőségi terv teljesítésének.

A mányoki bányászok közül kimagasló eredményt ért el a 8-as csapatban dolgozó Glöckler József brigád, mely a megtúrt 2.1 százalékos

palatartalmat 1.84 százalékra csökkentette. Ezért a teljesítményükért 1900 forint tisztántermelési prémiumban részesültek. Ilyen eredményt ért el a Till József I. brigád is a 6-os csapatban. Ok 1778 forint tisztántermelési prémiumot kaptak.

Júniusban még nagyobb lendülettel indult a jó minőségű szén termelésért a harc a mányoki bányáuzemben. Most az üzem MEO csoportja, a párt- és szakszervezet minden támogatást megad, hogy valamennyi széntermelő csapat bekapcsolódhasson a minőségi termelésbe. Ezt a mozgalmat kívánják kiszélesíteni a tröszt valamennyi üzeme felé, amikor ezt a felhívást teszik Nagymányok bányászai.

Előre bányászok a mennyiségi terv teljesítése mellett, a jó minőségi terv teljesítéséért!

Marton Szilvia tudósító.

Június 15-én befejeztük II. negyedéves tervünket...

Örömmel hozzuk Komló dolgozóinak tudomására, hogy június 15-én teljesítettük II. negyedéves tervünket.

Egyben bejelentjük, hogy vállaltunk az első negyedévhöz viszonyítva hatalmasat fejlődött, új részlegeket indított be:

Igy beindult a szobafestő részleg, címfestő és mázoló részleg 7 dolgozóval. A szifjártó részleg 4 dolgozóval. A kárpitos részleg 2 dolgozóval. Beindult ezenkívül a varrógép műszerész, vízvezetékész, villanyyszerelő, lakatos és hegesztő részleg.

Fejlesztettük a női szabó részleget 6 dolgozóról 18-ra, az asztalos részleget 2 dolgozóról 6 dolgozóra.

Eredményt értünk el a minőségi munka végzése terén is. A reklamációkat az eddigi 5 százalékról 1.5 százalékra csökkentettük. Komoly eredményt ért el üzemünk a korszerűsítés terén is.

Trestyánszki Béláné Komló Helyiipar Vegyes és Javító Vállalata.

Akikre büszke DISZ szervezetünk

Pártunk III. kongresszusára indított nemes munkaverseny során, számos fiatal, kiváló eredményt ért el. Ezzel megmutatták, hogy méltók pártunk bizalmára

és egyben be is bizonyították pártunk iránti hűségüket.

Üzemeink valamennyi dolgozója figyelemmel kísérték pártunk kongresszusának előkészületeit s majd a kongresszus lefolyását s pártunk hívó szavára több és jobb munkával válaszoltak dolgozóink.

Nézzük meg, hogyan készült DISZ brigádunk pártunk III. kongresszusára. Brigádunk az elsők között kapcsolódott be „Szerezzünk dicsőséget az ifjúság városának Komlónak” mozgalomhoz. Brigádunk a mozgalom keretén belül bebizonyította, hogy méltóképpen fog harcolni a tervek teljesítéséért, illetve túlteljesítéséért. Ezt bizonyítja az a tény is, hogy márciusban 167 százalékra, áprilisban 151 százalékra, májusban 161 százalékra teljesítették tervüket, ezzel kiérdemelték a sztahanovista oklevelét. Lelkesítse ez az eredmény fiataljainkat a még nagyobb eredmények elérésére, és ezzel bizonyítsák be azt, hogy méltók a megtisztelő rohamcsapat címre.

Kovári Julianna DISZ titkár

Komló vasutállomás dolgozói a kongresszus határozatainak végrehajtásáért

Pártunk III. kongresszusán elmondották a vasút dolgozóiról, hogy sok esetben és sokhelyütt nem gondoskodnak kellő mértékben arról, hogy a kocsik fórdulóját, egyik megrakástól a másik megrakásig tartó időt, minél rövidebbre szorítsák. A kocsitartózkodási idő lecsökkentése — tudja ezt Komlón minden vasutas — nemcsak vasutas, hanem nemzetgazdasági probléma is. Ennek a tudata és az, hogy Komló vasutas dolgozói érvényt akarnak szerezni a kongresszus határozatainak, arra az elhatározásra bírta őket, hogy a vasutasnap felajánlásaikban amellett, hogy az eddigi eredményeiket más téren tartják, a kocsitartózkodás csökkentését legalább 106 százaléka teljesítik.

Mindjárt az első tíz nap eredményeiből meglátszik, hogy e vállalás nem marad pusztá ígéret, hanem valóra is fogjuk váltani.

Globális teljesítés az első tíz nap során 109 százalékra alakult, mely jobb az év legjobb teljesítményénél is.

Kimagasló Gyimesi János sztahanovista állomásirányító brigádjának teljesítménye. Ez a brigád, amelyben dolgozik Horváth Józsefné sztahanovista ifi forgalmi szolgálattevő, Mikola József sztahanovista kocsimeszter és Zombár Ferenc, Berényi György tolatásvezetők nem elégedtek meg azzal, hogy a véletlenül bízzák a kocsiforduló alakulását, hanem minden egyes szolgálat átvétele, után, azonnal kapcsolatot kerestek a Szénszállító Vállalat dolgozóival és megbeszélést a napi tennivalókat. Ezután a brigád vezetője kiadta az aznapra esedékes munkák részletes végrehajtásához szükséges tudnivalókat, de nemcsak kiadta, hanem azokat állandóan ellenőrizte is.

Az így megszervezett és végzett lelkes munkának eredményeképpen sikerült az első héten a kocsik átlagos tartózkodását 10.1 órától 8—7 órára lecsökkenteni, ami 116 százalékos teljesítésnek felel meg s ezzel megszerezték a legjobb eredményt.

Amikor megtudták, hogy az első dekádban a legjobb eredmény az övék, még lelkesebben indultak neki a második tíz napnak, mivel jól tudják, hogy ha nem vigyáznak, egy kettőre utoléri és megelőzi őket versenytársaik.

Görbe Zoltán

Bírálatunk nyomában

Június 8-án, lapunk 23. számának harmadik oldalán „Betegek — álbeteg nyomában...” cím alatt cikket írtunk egy beteglátogatásról, illetve a beteglátogatás során tapasztalatainkról, valamint egy délelőtti tapasztalatainkról az orvosi rendelésben.

Ebben a cikkben többek között bírálatot gyakoroltunk az érintett II. üzem SZTK ügyintézőinek munkájáról. A cikk nyomán két levelet is kaptunk. Az egyiket eredeti aláírás nélkül s. k. jelzésű gépelt aláírással az üzem vezetősége, a másikat az üzem T. T. elnöke, Kónya László elvtárs írta.

„Az „Uj Komló” keddi számát olvasva, nagyon sok hibát és hiányosságot fedeztem fel SZTK-sainknál, ami valóban az ő gyenge munkájukat mutatja. Valóban előfordulnak ilyen és ehhez hasonló hibák. De megjegyezni kívánom, ezen hibák nagyrésze tulajdonképpen az SZTK ügyintézők és az orvos közötti nem kielégítő kapcsolatot hibáztatja. Tulajdonképpen az orvos írja a beteget és az SZTK ügyintézőt későn értesíti erről. Ha most a dolgozó nem jelentkezik, talán egy-két hónapig is betegállományban lehet.

Kíváncsi lennék, egy olyan határozatot hozni, amely e hibákat és

hiányosságokat véglegesen felszámolná.

A bumlizókkal kapcsolatban, azt a megjegyzést tenném, hogy a munkaügyi osztály erősebben nézzen utána, hogy tulajdonképpen kik is ezek a személyek és hozza meg azt az ítéletet, amely jogos: tiltsa ki a legény-, vagy leányzállásról és az ottani bányászattól a bumlizót.

Mi a szakszervezet vezetősége részéről elismerjük, hogy nem kellőképpen ellenőrizték a betegeket, és a bumlizókat. De mostantól fogva azon leszünk, hogy ezt a hibánkat jó munkával kijavítsuk. Megszervezzük az állandó ellenőrzést. Az eddig hiányos betegellenőrző albizottságot kiegészítjük, úgy Komlón mint vidéken.

Kónya László
* T. T. elnök.

Ime, így állapítja meg Kónya László levele a hiányosságot az SZTK, a betegellenőrzés és egyéb területen. Valóban az a baj, melyet ő megállapít. Laza a kapcsolat az üzemi orvos és az SZTK ügyintézők között. De ugyanezt elmondhatjuk a trószit betegellenőreiről és az üzemek SZTK ügyintézői között is.

Mi a június 8-án megjelent cikkünkben azt akartuk bizonyítani, hogy a betegellenőröknek leadott kimutatás mennyire nem fedti a valóságot. És most ugyanazt mondjuk.

Nem tartjuk helyesnek azt, hogy a betegellenőröknek olyan betegnevetek is leadjanak, akik már éppen leszámoltak, még akkor sem, ha azok a leszámolásuk után még betegek maradtak. Ugyanis ekkor már kivették őket az üzem létszámából. Munkakönyvüket kezükbe adták és mint betegek semmi esetben sem terhelhetik az üzem beteglétszámát.

A beteg közötti lógások felfedezésével azt a célt kívánjuk és kívántuk szolgálni, hogy felhívjuk az üzem SZTK ügyintézőségének figyelmét a táppénzcsalásra. Véleményünk szerint az olyan beteg, ki lóg és nincs otthon, vagy éppen a szórakozó helyeket járja, nem beteg. Hanem csupán élőködik a dolgozó nép nyakán. Ilyentől meg kell vonni a táppénzt és meg kell elene indítani a megfelelő eljárást.

Ami Pataki Lászlót illeti, ebben a kérdésben egyetértünk az üzemvezetőség levelével. De csak annyiban, hogy itt névelírás történt. Nem Pataki László volt az, aki május 21-én már dolgozott, hanem Palotai László. A mi célunk, a június 8-án és a jelen esetben is megírt bírálatunkkal, a segíteni akarás. Ezt kell figyelembe vegye az üzem vezetőség, az SZTK ügyintézősége. Ilyenformán kell vegye a bírálatot, a felírt hibát és ilyen alapon kell megindítsa a vizsgálatot is.

Törődjenek többet gyakorlójárjainkkal!

Ahhoz, hogy 1954. IV. negyedévében, naponta 400 vagon szenet tudjunk termelni, még sok bányászra, főleg szakképzett vajúrra van szükségünk. A hiányzó létszám tekintélyesebb részét, vajúriskoláinktól kapják üzemünk. Szakszerűen és elméletileg jól képzett gyakorlójárjók kerülnek ki ezen intézetekből.

A környezői vajúriskolában jelenleg 170 tanuló sajátítja el — 1 éves időtartam alatt — a bányász szakképzését. Nagyon jól tudjuk, hogy ez az intézet nem most kezdte meg munkáját, hanem már igen sok — ma is kiválóan termelő vajúrt — adott át az üzemeknek. A tapasztalat azonban azt bizonyítja, hogy az intézetből kikerült fiatal vajúrok, nagy részben, nem állják meg a helyüket a szénfal mellett. Igen sokan leszámolnak közülük.

A legtöbb fiatal műszakkulcsot követ el, de az olyan gyakorlójárjár sem ritka, aki nem tesz eleget — mert nincs biztosítva a hozzávaló feltétel sem — a tervteljesítés követelményeinek.

A másik, de még sűrűbben előforduló hiba az, hogy ezek a fiatalok szemtellenül visszafelelesnek az idősebb vajúroknak. A kiadott műszaki utasítás végrehajtását megtagadják.

Hol van e hiba forrása? Erre kapunk választ a következő sorokban:

Kezdjük az intézetnél!

Jó pontnak számítandó az, hogy az iskolában szilárd a fegyelmeg. A tanulók szófogadók. Nem felelesnek vissza a tanároknak, hanem szeretettel fogadják a tanárakhoz. A nevelők gyengéd szeretettel nevelik a fiatalokat. Ennek az lett az eredménye, hogy az iskolán belüli fegyelmeg szinte katonás.

Ezt egy megtörtént példával kívánjuk bizonyítani.

A múlt héten, az intézet egyik tanulója, az intézetbe fél óras késéssel jött haza. Súlyosan megsértette a házirendet, amit saját maga is beismert. A szobatanács, — amely minden szobában megtalálható — példás büntetést szabott ki. A fegyelmeg megsértőjétől elvonták a következő szabadnapját.

Ez a példa bizonyítja, hogy jó az intézet tanulóinak fegyelmeg. A tanárok beavatkozása nélkül „önkormányzatilag”, betartják az iskola rendjét.

Mi történik az intézetben kívül?

Ha kilépnek az iskola kapuján, a tanulók fegyelmeg lazává válik, szinte eltűnik. Ez főleg a munkahelyeken tapasztalható. Visszabeszélnék az idősebb vajúroknak, sőt még az oktatójárjók is.

Feltehető a kérdés! Miből adódik ez a fegyelmegtelenség?

Tény, hogy az iskolai fegyelmeg jó, mert az ottani nevelők értik a nevelés módszerét. Feltehető-e ugyanaz az oktatójárjóról is? Nem. Nagyon sok esetben hiányos a politikai képzettség. Túrelmetlenkednek, idegesek és sokszor — a szülők egyik ágazatának szidásával — megsértik a tanulók önértékét. A munkahelyi nevelés pedig fontos kérdés. Az oktatójárjón múlik, hogy a tanuló milyen vajúr lesz; jó, vagy rossz. Ha az oktatójárjóról szeretettel és türelemmel foglalkozik a tanulókkal, annak meglesz a gyümölcse. Elsősorban őt fogják becsülni a tanulók és rajta keresztül a többi vajúrt is.

Itt keresendő a későbbi fegyelmegtelenség első oka. Az oktatójárjók részéről több odaadás és felelősségérzet kell a tanulók neveléséhez.

Menyünk tovább. Nézzük meg, hogy milyen az intézetből kikerült gyakorlójárjók élete a szénfal-helyeken és az üzemekben. Mennyire törődnek velük a továbbiakban.

Az az általános tapasztalat,

hogy az intézetből kikerült újonnan vajúrok kedvvel mennek az új élet felé. Már az iskolában is azon ábrándoztak, hogy a korlátlan szabadságot miképp fogják kihasználni. Nagy lesz majd a keresetük és ami a legfontosabb, azt tesznek, amit akarnak. Akármilyen jó is az intézeti fegyelmeg, a számukra kezdődő új életben a saját maguk „urai” akarnak lenni. Tele fiatalos hévvel, tüzzel mennek az ismeretlen, mindennapi élet felé. Ha ilyenkor nincs valaki, aki fokozatosan bevezeti őket a számukra új élet forgatagába, könnyen eltévednek és kiespöngővé válnak. Tartalom nélküli, duhajkodó életet fognak kezdeni. Így akarnak felnőttek látszani.

Ez a helyzet a mostani gyakorlójárjóról is. Egy segítő kéz sem akad, hogy helyes útra térítse az eltévedt fiatalokat. A Vorosilov-út 33—35 szám alatt lakó fiatalok, még a kultúrpolitikai nevelőt sem ismerik. Egyszer-kétszer látták ugyan — amikor szórakozási lehetőségeket követtek, — de azóta sem.

A DISZ élet is ismeretlen fogalom a szállás fiataljai között. Csak az üzemben tartják a kapcsolatot a DISZ-szel, de ott is csak kevesen.

Ezek a tények az előbb felsorolt fegyelmegtelenségek legfőbb okozói. A kultúrpolitikai nevelő, de a DISZ sem áll hivatásos magaslátán. Pedig elsősorban ez lenne a feladatuk. Nevelni a fiatalokat. Az intézetben megkapták a becsületes élet folytatásához szükséges alapot, de az intézet — ilyen feltételek mellett — semmivé válik.

Miből állna a feladat?

Nem kellene sokat tenni, de minden esetben biztosítani kellene a munkaidő utáni szabadidő helyes kihasználását. Meg kellene teremteni a szórakozási lehetőségeket. A legelősebb dolog hiányzik a Vorosilov-utcai szállásról: egyetlen szépparkalmi vagy más könyv sem áll a fiatalok rendelkezésére. Hogyan fejleszthetjük hát kulturális igényeiket. Sehogy.

Mindezt még nem vette észre senki. Miért? Azért, mert sem a szakszervezet, sem DISZ nem eléget érdekli a fiatalok élete után. Csak akkor csodálkoznak, amikor fiataljaink napról napra kevesebben lesznek, mert leszámolnak. Nincs mit csodálkozni. Fiataljaink az ilyen támogatás mellett hamar elvesztik kedvüket és ez szűli napról napra a sorozatos fegyelmegtelenségeket.

Szakszervezeti kultúraktivisták! Elsősorban rajtatok múlik, hogy tartalmas életet éljenek az új gyakorlójárjók. S ehhez meg kell teremteni a szükséges feltételeket. Közelebb kell kerülni a fiatalokhoz. Ezt a munkát kell elősegíteni a DISZ-nek is. Tegyük szívesen, érdekessé fiatal bányászaink szabadidejét, s akkor az eredmény nem fog elmaradni!

Ismét a kenderföldi felvonulási város lakóinak problémájáról

A 49/6 Építőipari Vállalat dolgozóinak 1953 október közepén levelet írtak a pécsi Dunántúli Napló szerkesztőségéhez. „Több törődést a dolgozók problémáival” címmel. A levélben a vállalat dolgozóit felemlítették, elsősorban a vízhiányt, ami gátolta a tisztálkodás lehetőségét. Akkor a Víznyomó és a Városi Tanács építési osztálya ígéretet tett arra, hogy rendezni fogják a vízkérdést és úgy reggel hat órákor, mint délután 16 óra után vízzel fogják ellátni a kenderföldi szállásukat. Mi történt meg ebből? Csak annyi, hogy kapunk vizet a kenderföldi lakótelepre, de mire felérne a szállásfaluba, addigra a meglévő már kész létesítmények a vizet elfogják. Végeredményben a szállásfaluba még sem kapnak a dolgozóink rendszeresen vizet.

A vízkérdésről már nemcsak a Városi Tanács és a Víznyomó, hanem a 49-es Építőipari Trószit vezetősége, továbbá a Bányaberuházó Vállalat is tud. A 49. sz. Építőipari Trószit arra hivatkozik, hogy nincs rá beruházás, nem kapott megbízást a bányaberuházótól. A bányaberuházó pedig arra hivatkozott, hogy a 49/6 Építési Vállalat nem építette meg a kenderföldi szállásfaluba lévő víztartályokat. Ez a tologatás azt eredményezi, hogy még ma sem tudnak a dolgozóink becsületesen tisztálkodni. Félt az, hogy a bekövetkező forró nyári napokba esetleg újból egy ragályos betegség úti fel a fejét a tisztálkodás hiánya miatt.

Ugyancsak 1953 október közepén a Közlekedés és Postaügyi Minisztérium 4. Postafőosztálya tudomásul vette az október 29-én megjelent

pécsi Dunántúli Napló cikkét, amely foglalkozik a kenderföldi szállásfaluba vezető rádióval való ellátásával. 1953. december 3-án Dedics Imre elvtárs a vezérigazgató első helyettese az alábbi levelet intézte a 49/6 Építőipari Vállalat pártszervezetéhez: „1953 október 29-én a Dunántúli Naplóban, több törődést a dolgozók problémájával a kenderföldi munkásszaluban” címmel megjelent cikkre, többek között a vezetékes rádiót is hiányolják a kenderföldi munkásszalásokon. Közlöm az elvtársakkal, hogy 1954. I. negyedévében kerül ráadásra Kenderföld. Az érdeklődő dolgozókat ennek megfelelően kérem tájékoztatni.”

Dedics Imre s. k.
vez. ig. I. helyettese.

A párt és a szakszervezet, a vállalat vezetőség ennek a szellemében, végezte a politikai tudatosító munkát. A dolgozók jóleső érzéssel tudomásul vették, hogy a Közlekedés és Postaügyi minisztérium kifogja építeni a vezetékes rádió hálózatot az első negyedévében. Sajnos, azóta már a második negyedév is lejárt. Mire a dolgozók az ígéretnek megfelelően újból kérték a Közlekedés és Postaügyi minisztériumot, hogy az ígéretésből már eleget kaptak, most már egyszer szereljék fel a rádiót, hogy hallgatni tudják.

A bürokráciának további folytatása következett. A Közlekedés- és Postaügyi minisztérium 4. számú postafőosztálya, megválaszolta a dolgozók 1954 május 24-én feladott levelét, amit az alábbiakban közölték:

„É. M. 49/6 Építőipari Vállalat Pártszervezetének Komló

„Beadványukra értesítem, hogy a kenderföldi vezetékes rádió építést a Komló Szénbányászati Trószit által felajánlott hitelkeretből terveztem végrehajtani, a hitelátadás a mai napig nem történt meg. Ez okból a munkát sem kezdték el.

Tudomásom szerint a hitelátadás a Nehézipari Minisztériumban folyamatban van, de adminisztrációs okokból még nem nyert elintéztést. A fenti körülmények miatt kénytelenek voltunk a munkát a IV. negyedévre átténi.”

Budapest, 1954. évi június 5-én.

Kövési Béla s. k.
vezérig. helyettes.

Azt szeretnénk, ha a bürokráciát, az aktatologatást megszüntetnék.

De ugyanígy szívleljék meg a Komló Beruházó Vállalat és a 49. sz. Építőipari Trószit vezetői is a vízkérdést, egyszer s mindenkorra véglegesen intézzék el.

Mi a 49/6 Építőipari Vállalat fizikai és szellemi dolgozóinak abban reménykedünk, hogy a felsőbb szerveink csatlakozni fognak hozzánk a munkaverseny kiállításában, amelyben nem fogunk megállni a III. pártkongresszus tiszteletére elindított versennyel, hanem tovább folytatjuk, hogy minél előbb széppé tegyük Komló szocialista bányavárosát és kényelmessé tegyük a már ittlakó bányászaink életét. Szeretnénk ha a felsőbb szervek is ilyen nemes versenyt vállalnának egymás között és elkészítenék úgy a vezetékes rádiót, mint a víz súlyos körülményeit tisztáznák.

E. M. 49/6 Építőipari Vállalat dolgozóik

Kiskereskedelmi Vállalat válasza

Az „Uj Komló” folyó hó 8-án megjelent számában a „Szurka-Piszka” c. rovatban vállalatunkat érintő cikkekre a következőkben kívánunk válaszolni:

A környezői papírboltban történt vásárlás alkalmával a boltvezető azon kijelentésére, hogy nem adok 5,5, hanem csak öt vagy hat méter szőnyegpapírt. Semmiképpen sem értünk egyet ezzel, mert minden áruból, minden vásárlónak annyit kell kiszolgálni, amennyit kér. Helytelen volt a boltvezető, névszerint Környei Antal kartársnak a kijelentése, és ezzel párhuzamosan a magatartása. Természetesen ezt a kérdést vele is megbeszéljük és ígérjük kedves vásárlóinknak, hogy ilyen esetekben a boltban továbbiakban nem fog előfordulni.

Ugyancsak megvizsgáltuk a Pécsi uti ruhásboltban történt bokafixes zokni kérdését is. Természetesen, ha egy zokni pamutból készül, ennek folytán az ára olcsó, az még nem ok arra, hogy abban a gumirozásnak rossznak kell lenni,

A vásárlók jogos panaszait figyelembevéve, el kell érünk azt, hogy rossz minőségű árut egy üzem, vagy gyár se készítsen és ezzel párhuzamosan el kell érünk azt is, hogy az azt felülvizsgáló szerv, ha a minőségnek nem megfelelő, ne engedje a kereskedelem felé továbbítani. Nekünk, a kereskedelem dolgozóinak pedig sokkal fokozottabb mértékben kell élni azzal a kötelezettségünkkel, hogy a kiszolgált árut mielőtt a vásárlónak oda adjuk, minőségileg felül kell vizsgálni és amennyiben az minden tekintetben nem megfelelő, nem szabad kiadni.

Hogy ez a továbbiakban megne történhessen, vásárlásaink alkalmával már a nagykereskedelmi vállalatoknál kiszállítás előtt az árut megvizsgáljuk. Ha azonban ilyen vagy ehhez hasonló esetek továbbra is előfordulnak, úgy kérjük minden esetben a kiszolgált nevével, de a vásárló nevével is közölni, hogy gyorsabban eljussunk a jogos panasz elintézéséhez.

Krajczár Sándor
Benke János.

BÚCSÚ A SIKONDAI SZANATÓRIUMTÓL

Május 15 óta főtjük a feledhetetlen napokat a sikondai üdülőben. Közeleg a búcsú napja, de mi még sem vagyunk szomorúak, mert megvagyunk győződve arról, hogy ha egészségi állapotunk úgy kívánja, ide bármikor visszatérhetünk. Tudjuk, hogy nálunk legfőbb érték az ember. Jú. 5-én gyűltünk össze az üdülő kultúrtermében, ahol bensőséges ünnepség keretében Németh Balint sztáhanovista vajúr rámutatott arra, hogy mennyire elérhetetlen volt a dolgozók számára a múlt rendszerben, hogy így elhessenek és ápolhatassák egészségüket a leg gondosabb orvosi ellenőrzés mellett.

Komló és Pécs bányászai közül ide beutalt dolgozók megemlékezésük jeléül át-nyújtottak a szanatórium részére, egy dolgozó bányamunkást ábrázoló olajfestményt,

Új Komló

AZ MDP KOMLÓ VÁROSI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

IV. EVFOLYAM, 26. SZÁM.

ÁRA: 30 FILLER

KEDD, 1954. JÚNIUS 29.

Adjunk jobb minőségű szenet az iparnak

A komlói szenet előkészítés és osztályozás után szállítjuk el a fogyasztók felé. Hatszázon felül van azon különböző ipari üzemek száma, melyek részére Komló szenet szállít. Gép, textil, vegyi, gáz, finommechanikai gépgyárak, téglagyárak, tej, vaj, sajt, cukorgyárak, különféle élelmiszeripari gyárak stb. szerepelnek a komlói szenet felhasználó üzemek névsorában. Ezek az üzemek mind komlói szénrel üzemelnek, mindnek tervteljesítése és ezáltal az egész ipar, az ország vérkeringése nagy részben Komlótól, a komlói széntől függ.

És most meg kell mondanunk, hogy a komlói szén sajnos nem felel meg a minőségi előírásoknak. Igen súlyos üzemzavarokat, gyárleállásokat, terv nem teljesítéseket okoz a komlói szén rossz minősége.

A rossz minőséget pedig elsősorban az igen magas meddőtartalom okozza. A Szénelőkészítőmű műszaki vezetősége minden tőle telhető elkövetést és fog is elkövetni a jövőben, hogy a bányából kikerülő nyers szénből a lehető legnagyobb százalékban kivonja a meddőt és más szennyező anyagokat, azonban a jelenlegi helyzet az, hogy az egyes szénelő üzemek olyan magas meddőtartalommal töltött csilléket küldenek ki a felszínre, hogy az osztályozó gépei képtelenek kiválasztani teljes mértékben az a meddőt, ennek következtében az a elszállításra kerülő szénvagyonok a megengedettnél jóval magasabb meddőtartalommal futnak ki az ország különböző üzeiméi felé.

Ennek az állapotnak véget kell vetni! A szénelő üzemek dolgozói, beleértve az összes műszaki, földalatti dolgozókat, minden erejükkel küzdenek azért, hogy tisztán termeljen Komló. Elszomorító látvány egy-egy az altárókból kijövő csillevonatol, végignézi! Igen gyakran előfordul, hogy egy 80 csilléből álló szelvényben 70—75 csille annyira szennyezett meddővel, más anyagokkal, hogy azok tartalma mindenképp nevezhető, csak szénnek nem! Míután a komlói szénre most már annyi panasz és reklamáció futott be a fogyasztó üzemektől és azok felettes minisztériumaitól, ideje, hogy most már ne csak beszéljünk a minőség fontosságáról, hanem tegyünk is meg mindent annak megjavítása érdekében, mégpedig azonnal! Itt most már Komló becsületéről van szó!!!

A MEO (Minőségellenőrzési Osztály) az elmúlt napokban már egy-néhány fejtést, meg nem felelő telep művelését leállította, azonkívül utasítást kapott ez a szerv, hogy a jelszót kiérkező csillevonatokat vizsgálja felül és a magas meddőtartalommal rendelkező csilléket sorolja ki és dobassa meddőhányóra. Ezen csillék természetesen le lesznek vonva az egyes szénelő üzemek termeléséből, ami viszont kihat a szenet kitermelő dolgozók prémiumára és keresetére is!

Dolgozó parasztok és földhaszonbérlok!

Elérkezett az igazi nyár és a sok tavaszi esőzés következtében kukoricáiban, burgonyáiban sok gomb van, melynek jelenléte jelenleg még nem a ti hibátok. Mindenki érezze azt, hogy itt az ideje annak, hogy a legszükségesebb növényápolási munkákat el kell végezni. Ezt a városi tanács mezőgazdasági osztálya úgy szeretné, ha ezzel kapcsolatban a minisztertanács rendelkezését is végrehajtanánk és a munkákat július 1-re 100 százalékban befejeznék.

Előre dolgozó parasztok a határidőre való teljesítésért, hogy a kukoricát legalább 2-szer, burgonyát 2-szer kapálhassuk meg, illetve töltessük meg. A szőlőben a kedvezőt-

Láthatjuk tehát, hogy most már nem babra megy a játék! A dolgozók saját jól felfogott érdeke, hogy tisztán termeljenek, mert anyagi hátrányt jelent számukra a tisztátalan termelés. Nem engedhető meg tovább az az állapot, hogy a csilléket a föld mélyén megtöltésük félig, sőt sokszor háromnegyed részig meddővel, földdel és csak egynegyed részben lapátolnak rá szenet! Hasson át minden dolgozót az a tudat, hogy azazal a tettével, ha a csilléket szennyezett anyaggal tölti meg, akkor elsősorban a népgazdaságnak, az országnak, az üzemeknek, ezen keresztül saját magának okoz felelőtlenül mérhetetlen károkat, hiszen iparunk minősége és mennyisége szenved csorbát, kevesebb és silányabb minőségű árut kap végső fokon vissza a bányász, aki végeredményben az egész lavinát elindította.

Mikor a dolgozók illetményeszen járulóságukat szállítják haza, állandó panaszok merülnek fel, hogy ilyen rossz minőségű szenet nem hajlandók elvinni. Adjanak nekik jobb szenet! Ezzel nem lehet tüzelni! Hát az üzemek tudnak? Elvtársak, csak olyan szenet tudtok illetményként hazavinni, amilyent termeltek! Gondoljatok erre is.

A Szénelőkészítőmű gépi berendezési folyamatos átalakításokon esnek át, a gépeket tökéletesítjük, a legcélrabb menetközbeni megoldásokat hajtjuk végre, sorozatos intézkedések történnek, hogy a szénelőkészítés és osztályozási műveletekkel a minőség terén állandó javulást lehessen elérni. Amit ezen a téren el lehet követni, azt el is követjük. Most már a szénelő üzemeken és azok dolgozóin a sor, hogy olyan nyers szenet szállítsanak ki felszínre, amit széreléssel, előkészítéssel az előírt szemmagyságokban, az előírt kalóriában, az előírt hamutartalommal és illóval tudjuk előkészíteni és a fogyasztók felé most már jóminőségű elsőosztályú komlói szenet tudjuk elszállítani.

Jó lenne, ha ezeket a sorokat minél szélesebb rétegben tudatosítanánk az egyes szénelőüzemek a dolgozóik között, hogy megértsék, miért nem közbömbös az, hogy milyen tisztán termelnek, vagy csak, „hadd menjen bele ahogy jön” jelszóval intézik el a minőség kérdését.

A harmadik negyedében megindulunk Sztálin Vasmű nagy kohójának a minőségi szénzállításával. Ilyen szenet szállítsunk az országunk büszkeségének?

Maradjunk szégyenben? Nem! A párt III. kongresszusán elhangzott a jelszó: „Mennyiséget és minőséget, jobb minőséget!”

Legyen most már ez a jelszavunk: „Előre a jobb minőségért”. Mossuk le Komló becsületét esett szégyenfoltot, ne mondassák ránk azt, hogy híres Komló nem szenet, hanem követ szállít a fogyasztóknak!

Szemerjai Tamás

A Komlói Szénbányászati Tröszt és a Pécsi Szénbánya Vállalat dolgozóinak párosversenye

Komlói eredmények:

A legutóbbi értékelés alapján 1954. évi május 31-ig, Komló bányászai a vállalt hat versenypontból csak három versenypontban érték el eredményt. Ennek alapján a párosverseny szerződésben vállalt pontok teljesítése Komlón így áll:

1. A versenyszervezős értelmében terven felül 2.400 tonna szén túlteljesítést vállaltak Komló bányászai. Ezzel szemben csak 1.559,8 tonna túlteljesítést értek el. Vagyis nem teljesítették fogadalmukat. A szerződés értelmében 840,2 tonna szénrel maradtak adóssak.

2. Ennél a versenypontnál azt vállalták Komló bányászai, hogy az össz üzeim teljesítményt az előirányzott 0,581 to/mű-ről 0,602 to/mű-ra emelik. Ezt nem teljesítették. Az elért eredmény csak 0,582 to/mű volt.

3. A versenyszervezős értelmében Komló bányászai vállalták, hogy a szén önköltségét az előirányzott 294,33 Ft/to-ról, 281,20 Ft/to-ra csökkentik. Elért eredmény ennél a pontnál: 274,58 Ft/to. Vagyis 6,62 Ft/to megtakarítást, illetve csökkenést értek el a versenyszervezősben vállalt csökkentéssel szemben.

4. Vállalták, hogy a feltárási tervet 103 százalékra teljesítik. Ezzel szemben csak 96,7 százalékot értek el. Ennél a pontnál sem az állami tervet, sem a versenyszervezősben vállalt fogadalmat nem teljesítették.

5. Az elővájási tervet vállalták, hogy az állami tervet 105 százalékra teljesítik, vagyis terven felül 454 folyóméter vágatot hajtanak ki. E tervüket májusban a legkiválóbban teljesítették. Az állami tervvel szemben 153,7 százalékos teljesítményt értek el és terven felül 1,407 folyóméter vágatot hajtottak ki.

6. A fajlagos villamosenergia fogyasztásnál vállalták, hogy az első negyedévvel szemben 5 Kwo/to megtakarítást érnek el. Az elért ered-

mény ezzel szemben 10,6 Kwo/to megtakarítás.

Az értékelés alapján megállapítható, hogy a komlói bányászok nem tettek eleget vállalt kötelezettségeiknek. Baj van elsősorban a felelősségerzettel, az adott szó teljesítésével. A szerződés szerinti elmaradások éppen a legfontosabb területeken okoznak további nehézségeket. Így az össz üzeim teljesítmény emelésénél, valamint a feltárások tervének maradéktalan teljesítésénél. Sem az egyik, sem a másik elmaradása nem segíti és nem is segítheti elő a tervek egyenletes teljesítését. A fejtelési-mények emelése, a feltárások előre haladásának meggyorsítása elengedhetetlen feltétele az előttünk álló nagy feladatok megvalósításának.

Vajjon lehet-e arról beszélnünk, hogy a közszükségleti cikkek gyártó ipar nem termel elegendőt a piacra, hogy a kulturális igényeinket

A Pécsi Szénbányák eredményei

1. A széntermelési terv túlteljesítésénél májusra 1267 tonna terven felüli szén kitermelését vállalták. Ezzel szemben csak 700 tonna szenet termeltek terven felül. Ezen versenypontjukat épp úgy, mint a komlóiak nem teljesítették.

2. Az elővájási tervük teljesítését a párosverseny szerződés keretén belül 101 százalékra vállalták. Ezzel szemben 108,1 százalékra teljesítették.

3. A tisztántermelés terén 3,1 százalékos palatartalmat vállaltak. Ezzel szemben 3,15 százalékos eredményt értek el, vagyis ezen fogadalmukat sem teljesítették.

4. A gazdaságos csilléltetésnél vállalták, hogy májusban a csilléltést 695 kg fölé emelik. Ezt a vállalásukat 701 kg-ra teljesítették.

5. A munkafegyelmeg megszilárdítása és műszakmulasztás megszüntetése

nem tudjuk kielégíteni eléggé a jelen kulturális létesítményekkel, itt Komlón, amikor mi magunk nem teszünk eleget vállalt kötelezettségeinknek? Nem. Nincs jogunk és nem is állhatunk addig oda az ország dolgozó, egyéb üzeiméi elé, mi Komlóiak követelésekkel, csak akkor, ha eleget teszünk mindenkor vállalt kötelezettségeinknek.

Az most a feladata minden komlói bányásznak, műszaki vezetőnek, hogy kétszeresen növelt lendülettel harcoljon a tervek, a versenyszervezősben vállalt kötelezettségek maradéktalan teljesítéséért. Egyet soha ne felejtsem el senki: Az adott szó kötelez! Mi pedig szavunkat adtuk. Április 30-án odaírtuk nevünket a versenyszervezős alá és ezzel kimondtuk: Vállaljuk! Eddig azonban csak vállaltuk, de nem teljesítettük. Ne maradjunk szégyenben. Amit vállaltunk, az teljesítsük is!

se érdekében vállalták, hogy a műszakmulasztást 0,50 százalékra csökkentik. Ezzel szemben 0,43 százalékot értek el.

6. Vállalták, hogy gázzéntermelési tervüket 100 százalékra teljesítik. Ezzel szemben csak 79,5 százalékos teljesítést értek el. Vállalásukat nem teljesítették.

7. Kimagasló teljesítményt értek el az önköltség csökkentés terén. A vállalt egy százalékos csökkentéssel szemben 20,2 százalékos csökkentést értek el.

8. Az új bányászokkal való foglalkozás terén májusban 300 új dolgozóval foglalkoztak. Vállalásukat teljesítették.

9. Nem teljesítették a bányabiztonsági vállalásukat. A bányabiztonsági és a fenntartási tervet csak 88,4 százalékra teljesítették.

Körletem munkája az anyagtakarékosságért

Talán soha nem volt még olyan nehéz helyzetben az egyes üzem, mint ezekben a napokban. A nehézségek egész sora gátolja üzeimünk egyenletes tervteljesítését, büszkén mondhatjuk; semmilyen nehézség nem gátolhat meg bennünket, hogy következetesen ne harcoljunk a kongresszusi határozatok megvalósításáért. A napokban zajlott le Budapesten a frontbrigádok értekezlete, amelyen Hoffmann Pált, Baumann Jánost és Jauch Györgyöt, akik a kisfrontok országos versenyében az első három helyet szereztek meg az első negyedévben kiuntették. S büszkén elmondhatom, nagyszerű munkájuk nyomán, ők az esélyesei a második negyedév versenyének is.

Büszkék vagyunk kommunista bányászainkra, harcoss helytállásúakra, mint ahogy büszkék vagyunk arra is, hogy üzeimünk vezetője személyesen vehetett részt az MDP III. kongresszusára országépítő munkájában. Eppen ezért kétszeres erőfeszítéssel fogunk hozzá üzeimvezetőnk által ismertetett feladatok megvalósításához, a kongresszusi határozatok megvalósítása érdekében. Elmondhatjuk, hogy munkánk nyomán, már is eredményekkel jár a kongresszusi határozatok egyik fontos pontja; az önköltség csökkentés terén.

A bányafa rendelés gondos megszervezésével és szállításával, a szállítás ellenőrzésével elértük azt, hogy ma már 90 százalékban a szükséges méretű fát kapjuk a munkahelyek-re. Ennek különösen Hoffmann Pálék frontján a 207-es fronton van jelentősége, ahol a telep vastagsága

150—280 centiméter között változik. A brigád csupán azzal, hogy méretre vágott fával dolgozik, 8—10 százalékos megtakarítást ért el a korábbival szemben. Ugyanakkor sikerrel vezettük be a fenntartás által kiseljezte kemény fa, pillérként való felhasználását is. Így a 201-es Hoffmann front, valamint a 220-as Fobecz brigád nagymennyiségű pillértakarít meg. Eredményes kísérleteket folytattunk a 240-es keresztátsolatgerendák szárnylevansokkal való helyettesítésére is.

Szép eredményeket értünk el a sűrített levegővel való takarékosag-

ban is. Ahová szükséges, légszűrőnát vezettünk be, s ventilátorral szilóztetjük a munkahelyeket s ezzel körletemben egycsapásra megszüntetjük a munkahelyi fuvatásokat. A lakatosok mozgósításával ugyanakkor a csöfúvásokat, mintegy harminc százalékkal csökkentettük.

Az önköltség csökkentés kezdeti sikereinek állandósítása mellett most a termelékenység növelését, a fejtelési-mények fokozását tűztük ki célul.

Bánkúti Antal

I. üzeim I-es körletének vezetője.

Béta-akna már terven felüli szenet termel

Az első félév utolsó hetébe léptünk. Bányáüzeiméim aknáiból egymásután kerülnek fel a szénrel teli csillék. Naponta sokezer csille hagyja el a bányák mélyét: az első félévi terv utolsó részleteinek valóraváltásán munkálkodnak most üzeiméim. Már csak néhány nap és elvállik: mely üzemek tettek eleget az ország, népünk várakozásának.

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzeiméi közül elsőnek a Béta-akna akna-szenelő üzeimtel érkezett meg a jelentés: június 24-én reggel fél hat órákor, befejezték első féléves tervüket. Ezt úgy tudták elérni, hogy megvizsgálták az egyenletes termelés okát, ami főleg májusba mutatkozott meg, s meghatározták a tenni-valókat is a termelés egyenletessé tételére. De nagy lelkesedést váltott ki a dolgozókból az is, hogy a kom-

gresszusi verseny után, kihívták az ország valamennyi szénbánya üzeiméit.

A versenykihívás óta nagy harc folyik a tervteljesítésért. Izgalmas napok és órák teltek el, de végül az akarat, a lelkesedés győzött. Az e havi elmaradást fokozatosan pótolják és ma már 100 százalék felett termel az üzeim. Az üzeimben igen kevés dolgozó akad, aki 22-től 24-ig nem teljesítette a tervét. S így fokozatosan nőtt a termelés. Június 22-én 68, 23-án 69 vagon szén volt az üzeim napi termelése.

A hatnapos előny jelentős eredmény a fiatal üzeim életében, hiszen keményen kellett megküzdeni érte. S most azzal akarják öregíteni régi hírnevüket, hogy a hónap végéig, még 4.000 tonna szenet termelnek terven felül az első félévben.

Vasutas dolgozóink önfeláldozó munkával megjavították a felhőszakadás következtében megrongálódott pályatestet

Június 20-án este fél kilenc körül percek alatt elsötétült Komló felett a látóhatár és negyedóra múlva már hatalmas szélviharral együtt megindult az eső, mely egy-kettőre felhőszakadássá nőtt. Majd a jég is esni kezdett úgy, hogy teljesen elborította a vágányok közét. Látni is alig lehetett. A hegyoldalokról megindult az áradat, mely a város legmélyebb pontja, a vasút felé tört. Negyed tíz-kor már valamennyi pályaudvaron folyamként hömpölygött az áradat. Mindenki elhúzódtott a biztonságot jelentő falak közé.

Két ember, két vasutas, Pallér Gyula főpályamester és Molnár István helyettes főnök, esőköpenyt és gumicsizmát vettek fel, amikor látták, hogy ennek fel sem tréfa és nekiindultak a pályatestnek és az áramlásnak, hogy lássák, biztonság-e a vonatok közlekedése. Hamarosan intézkedtek is, hogy mindaddig, amíg engedélyt nem adnak, vonatot nem fogadhatnak és nem is indíthatnak. Mire tíz óra körül a vihar kidühögte magát, készen is voltak a helyzet felmérésével és megállapítással.

tották, hogy csupán a kenderföldi pályaudvar második vágánya az, amelyen fent lehet tartani a forgalmat. Azonban ennek a vágánynak mecsekjánosi oldalán négy helyen 3-3 méter hosszban teljesen kimosta az áradat a töltést úgy, hogy a talpfák a levegőben lógtak. Sürgősen meg kellett volna javítani, mert éjfél körül már jön az első motorvonat, amely hozza a pihenőjükről visszatérő dolgozókat. Pályamunkások azonban nem voltak közelben és mire azok értesíthetők lettek volna, kivirradt volna.

Amikor ezt meghallotta Szirtes Károly elvtárs, a dombóvári tolatócsapat vezetője, azonnal jelentkezett brigádjával együtt, hogy hozzáfog a munkához. Csatlakozott hozzájuk a kenderföldi pályaudvar valamennyi szolgálatban levő dolgozója is, Tolnai Gyula forgalmi szolgálattevővel az élen.

Es nekiláttak a munkának. Sötétben, mert az árammal is baj volt, hatalmas szélviharban és még mindig meg-meginduló esőben, fáradságot és erőt nem kímélve hordták a

követ és rakták a töltést.

Nem tellett el egy óra és már jelezték, hogy közeledik a munkásmotorvonat. Még nagyobb erővel feszültek az izmok, csurgott a verejték az esővel együtt az arcokon, és lankadatlanul harcoltak, hogy mire odaérkezik, biztonságosan folytathassa útját a személypályaudvarra.

Amire a vonat az elágazáshoz érkezett, már majdnem készen voltak. Csak egy-két talpfa alávérese hiányzott. Az is elkészült hamarosan. A főpályamester elvtárs megvizsgálta a munkát és megállapította, hogy sebesség-korlátozással ugyan, de járható a vágány.

Aztán elhaladt lassan, óvatosan a zsúfolt motorvonat, melyben nyugodtan készülődtek leszálláshoz Komló dolgozói.

Vajjon tudták-e, hogy néhány önfeláldozó vasutas milyen megfeszített munkát végzett azért, hogy biztonságosan és időre céljukhoz érkezhessenek?

Ők csak kötelességüket teljesítették úgy, ahogy az egy szocialista város vasutasaihoz illik.

Komlói Kiskereskedelmi Vállalat élenjáró dolgozói

Poszek János, a 103. számú népbolt eladója 220 százalékra teljesítette tervét. 500 forint pénztartalomban részesült. A vásárló dolgozókat udvariassan, előékenyen szolgálja ki. Példát mutat társainak.

Grünwald János a 802. számú népbolt vezetője. Mint legjobb boltvezető ugyancsak 500 forint pénztartalomban részesült. Az általa irányított iparcikk bolt egy főre eső teljesítménye 155 százalék.

Szalai Józsefné a Kiskereskedelmi Vállalat egyik legjobb eladónője. Kiváló teljesítménye elismerésül 400 forint pénztartalomban részesült. Előirányzatát az I. negyedéven 192 százalékra teljesítette.

Sztanyó Jánosné az eladók versenyében 185 százalékra teljesítette előirányzatát. Ezen túlmenően a vállalt 1000 forint értékű elfekvő áru eladása helyett 12.850 forint értékűt hozott forgalomba.

Lecsökkentjük a kocsik tartózkodási idejét

Június 18-án a Városi Pártbizottság székházában, ünnepi pártnapon adták át Komló vasutasainak a Megyey Pártbizottság kitüntető díszoklevelét, azért a kiváló munkáért, melyet a vasút dolgozói a kongresszusi verseny során végeztek.

Ez az alkalom ismét csak buzdította a további jó munkára a Komlón szolgálatot teljesítő vasutas dolgozókat.

Jó munkájuk nyomán a második dekádban is kimagasló eredmények

születtek. A forgalmi és kereskedelmi dolgozók most egyöntetűen, a kongresszus szellemében, a kocsitartózkodás csökkentésében látják azt a feladatot, amely a legidősebb és amelyért minden erejükkel harcolnak.

A brigádok között egyre fokozódik a harc és mindegyik brigád azt szeretné, ha a Vasutasnapra az ő csapatuk érné el a legnagyobb eredményt. Ebben a dekádban is Hor-

váth Sándor sztahanovista állomásirányító brigádját tartja az elsőseget azzal, hogy 10.2 órától 8.9 órára csökkentették az egy kocsira eső átlagos tartózkodási időt. A másik két brigád még mindig erősen lemaradt, mert ők csak 9.8 óráig jutottak el.

Ez azonban, nem jelenti azt, hogy Horváth elvtársék biztosak lehetnek az elsőségben, mert a küzdelem egyre fokozódik és azok sem fogják hagyni magukat.

Görbe Zoltán

DOLGOZÓ ASSZONYOK IRJÁK!

Kedves Patyik Róbert elvtárs!

Örömmel olvastuk a legutóbbi szép munkateljesítményét a 166 százalékot. Ebből az eredményből látszik, hogy megértette kormányunk felhívását, hogy „több szemet a hazának”. Látszik az is, hogy igyekezéssel az élenjáró dolgozók közé akar kerülni. Patyik elvtárs ez sikerülni is fog Önnek, csak további lelkesedés kell hozzá, hogy az a lendület, mellyel ezt az eredményt elérte ne csökkenjen, hanem inkább fokozódjon. Az akarat és az öntudat vezesse tovább munkájában és célját el fogja érni. Mi MNDSZ-asszonyok továbbra is figyelemmel fogjuk kísérni haladását, a megkezdett sikerek útján és igaz szívvel kívánjuk, hogy minél több jó százalékhöz gratuláljunk. Szeretnénk még sok ilyen levelet írni Önnek, hogy mindig magasabb százaléka legyen a válasza, üdvözlövelünkre. Munkájához kívánunk igazi bányász jó szerencsét.

Belvárosi MNDSZ-szervezet.

Kedves Botos István elvtárs!

Hálásak vagyunk, hogy ilyen jól végzi a munkáját. Amikor dolgozik, gondoljon mindig arra, hogy nemcsak saját magáért és a családjáért, hanem az egész országra, a békéért, a szocializmusért is harcol, mikor magas százalékot ér el a széntermelésben.

Építse továbbra a szocializmust és fogadja köszönetünket.

KÖKÖNYÖSI II. MNDSZ

Kedves Békeffi János I. elvtárs!

Fogadja köszönetünket a jó munkájáért és kérjük, hogy továbbra is legyen a széntermelésnek ilyen jó harcosa. A 152 százalék közelebb viszi bennünket a szocializmus építéséhez és segít bennünket a békeharcban.

KÖKÖNYÖSI MNDSZ II. SZERV.

Kedves Kocolcz Sándor elvtárs!

Gondol-e arra, mikor elmulasztja a műszakját, hogy az milyen nagy kiesést jelent a széntermelésben. Az elvtárs egy napi jó munkájával egy család téli szénszükséglete, vagy egy gyárban működő gép üzemanyaga termelődik ki, ez most elmaradt.

A békeharcban, a szocializmus építéséhez minden dolgos kézre szükségünk van. Kérjük az elvtársat, pótolja ki a „bumlit” és ne mulasszon többet.

Kökönyösi II. MNDSZ

Miért nincs anyagnorma a helyiiparnál?

Városunk Helyiipari Vállalata, megalakulása óta sokat fejlődött. A kezdetben mutatózó hiányokat mármár felszámolta, s teljesen a lakosság szolgálatában áll. Egyes iparcikk-eket lényegesen olcsóbban termel, mint azelőtt. Ez különösen a tavalyi kormányrendelet után vált tapasztalhatóvá. Számos nagykereskedelmi cikk árát leszállították.

Ahhoz, hogy olcsóbban termeljenek a lakosság részére, feltétlenül szükséges a termelési önköltség fokozatos csökkentése. Ezen a területen szép eredményeket ért el a Helyiipari Vállalat I. negyedéves tervét 109 százalékra teljesítette. Ezzel párhuzamosan csökkentették a termelési önköltséget, mintegy 0.5 százalékkal.

A második negyedéven még szebb eredményeket értek el. Félévi tervüket 15 nappal határidő előtt, június 15-re teljesítették. Amit ezenfelül termelnek, azzal városunk lakosságának jelentkező igényeit az eddiginél még jobban tudják kielégíteni. Az önköltség csökkentése is kedvezően alakult. Előreláthatólag 0.6 százalékos csökkenés mutatkozik, ami mintegy 10.000 forint megtakarítást jelent népgazdaságunknak.

A jó eredmények mellett még hibákat is találunk. Ha figyelemmel kísérjük a Komlói Helyiipari Vállalat munkáját, egy egész sor hibára bukkanunk, amelyek feltétlenül befolyásolják az önköltség alakulását. Lehet, hogy apró hiányosságok; de figyelembe kell venni, hogy sok kicsiből lesz a nagy és ha ezeket a hibákat kijavítják, az eddigieknél még nagyobb eredményeket érnek el.

A Helyiipari Vállalat kárpitos részlege nem régen alakult meg. S mint új územelő vannak még hibák. Erdemes megvizsgálni, hogy az

üzem, miképp csökkenti az önköltséget.

Az alkalmazásban lévő két kárpitos, június 1-én kezdte meg a munkát. De június 22-ig máris 72 óra várakozási idő van kimutatva. Természetes, hogy a 72 órát ki kell fizetni időbérből, pedig termelési érték nem áll mögötte. Népgazdaságunk 332.64 forinttal lett megkárosítva. S mindez azért, mert a felelős művezető a vállalat asztalosrészlegétől nem szállította le időben a szükséges anyagot. A hiba tehát a vállalat belső keresendő, mert az egyes részlegek nem hangolják össze kellően munkájukat. Például, egyáltalán nem mindegy, hogy a nevezett részleg ez idő alatt a közvetlen fogyasztók részére dolgozott. Persze, ez is fontos! De azt hisszük, hogy sokkal fontosabb lett volna a kárpitos részleg anyagellátása, mert nem vészett volna kárba 9 munkanap.

A termelési érték igen nagy hiányadát az anyag értéke jelenti. Ha helyes az anyaggazdálkodás, sok forintot lehet megtakarítani. De a helyes anyaggazdálkodással, bizony baj van a vállalatnál. Lehet, hogy eddig még észre sem vették?

Ha a festőket vesszük figyelembe, megállapíthatjuk, hogy az anyagkiadás nem meghatározott. Teljesen a festők jóindulatától függ, hogy egy-egy négyzetméternyi fal megfestéséhez mennyi anyagot vételez fel. Így fordulhatott elő, hogy a gesztenyési zöldesbőrdő lefestésénél 90 négyzetmétert az Általános Iskolánál 380 négyzetmétert számoltak el, holott az első nem több mint 70 m², az iskola pedig csak 272 m². Mindezt ellenőrzés nélkül aláírta a művezető és csak a normás utólagos ellenőrzésével tűnt ki, hogy a beadott mennyiség jóval kevesebb.

Baris Károly
Kerner Henrik

Új iskola épül Kökönyösön

Kökönyös nyugaton még hangzik a kőműveskalapács érces csengése. Az építkezés még nem fejeződött be. Ez nemcsak a vakolatlan házak számtalan tömbjeiről, hanem a nagy forgalomról is könnyen megállapítható.

A Vorosilov-utca bejáratánál, különösen nagy a forgalom. Ide építik az új nyolc tantermes iskolát. Ahogy gyarapodnak a kökönyösi lakók, úgy gyarapítják az iskolákat is.

Az iskola építói nagyon igyekeznek. El akarják érni, hogy az eredeti határidő előtt — ami december 31-e — szeptemberben, már itt is folyjon a tanítás. A híres „Marci” brigád teljesítménye napról-napra emelkedik. Bár fiatalokból áll a brigád, szép teljesítményeket nem a minőség rovására érték el. Az a lelkesedés jüti őket, hogy szeptemberben az általuk épített iskolák már taníthatassanak. Az iskola felépítéséhez azonban nemcsak lelkesedés kell. A legfontosabb dolog hiányzik; kevés támogatást kap az építésvezetőség.

Ez elsősorban a létszámmellátásnál mutatkozik. A munkahely munkaerősükségleti terve szerint, június 22-én, 119 dolgozóra lett volna szükség. Ezzel szemben a munkahelyen csak 61 fő dolgozott.

A folyamatos anyagellátással is baj van. Kökönyösön 200 méterről szállítják a téglát és ha a fiatal kőműves brigád igazán, minden erőt beleadva lendül munkába, mindjárt anyaghiány mutatkozik.

A hiba tehát az, hogy az építkezés megkezdése előtt nem tárolták közvetlenül az épület köré a szükséges mennyiségű anyagot. Az említett két hibából adódott, hogy máris 20 napos lemaradás mutatkozik az építkezésben. A földszinti felmenőfalakat már június 15-re kellett volna feljeleni, de jelenleg,

még a pincefalak sem készültek el.

Dicsőretre méltó az építésvezetőség vállalása. Azonban a vállalat csak annyit ér, amennyit végrehajtanak belőle. Félő, hogy az iskola építői — vállalatuk ellenére — az iskolai évad megkezdéséig sem fogják átadni a tantermet. De ilyen létszámmellátással, még az eredeti határidő betartása is kétséges.

Diákok! Komlói Általános Iskola tanulói! Az építőmunkások arra kérnek benneteket, hogy gyertek és segítsétek felelősen a tudomány új várát. Jó munkával hozzájárulhatok, hogy az új 8 tantermes iskola már szeptemberben elkészül.

Könnyebb beosztású munkával, 1 hónapi keresetetek meghaladja az 500 forintot.

Az építkezés vár benneteket a maga szépségével és újdonságaival! Hiszen jó érzés a későbbi visszaemlékezés: az iskolát én is segítettem felelősen...!

A törvényesség betartása minden dolgozónak kötelessége

Sok szó esik manapság a törvényesség betartásáról. Nagyon fontos kérdés. Mi lenne, ha mindenki tisztevésszerűen azt tenné, ami neki tetszik? Általános zür-zavar. Eppen ezért törvényhozó szerveink megalkották és alkotják népi demokratikus államrendet biztosító, különböző rendszabályokat. Ezeket mindenkinek be kell tartani, legyen az fizikai, vagy szellemi dolgozó, besorozott vagy vezető, Ezzel egy kis baj van Komlón.

Számtalan panasz merült fel a város építése során a magántulajdonok kisajátításával kapcsolatban. A kivitelező vállalatok semmibe veszik a föld- vagy szőlőtulajdonosok véleményét. Megszállják gépeikkel a területet és pusztítanak, szőlőt, gyümölcsfát, sőt elfordult az is, hogy egy kis prészházat feltúrtak. Az ilyen tervszerűtlen, vak munka eredménye az is, hogy a múlt évben feltúrtak

olyan területet, melyen gabona ríngott, bár abban az időben nem építettek azon a területen. A jogtalan kisajátítások tömegével találkozunk.

Azt a tényt, hogy a házak Komlón a dolgozóknak épülnek, sokan rossz-szul értelmezik és meg kell jegyezni, a dolgozóknak az a része, amely anyagilag végzi a mindennapi feladatokat. Sokan úgy gondolják, hogy minden további nélkül beköltözhetnek egy házba, amely üres. Ez helytelen. A lakás-ügyek intézésére van hivatott szerv. Ennek intézkedése alapján járhat el mindenki. Semmi esetre sem lehet csak úgy önhatalmilag beköltözni az üres lakásokba.

Ezeket a lakókat a kihágási bírság 30-50 Ft-ig terjedő pénzbírsággal, Varga Rozália Ságvári Endre-u. 12. számú lakost önkényes lakásfoglalásért 60 Ft pénzbírsággal sújtották.

